novobydžovský ZPRAVODAJ

Ročník XXIII.
20. prosince 1996

Dvojčíslo
5-6

Odvoz domovního odpadu a další informace Technických služeb ✶ Z jednání zastupitelstva ✶ Článek p. Šprince a odpovědi na něj ✶ V Novém Bydžově je Okresní nemocnice ✶ Pro budoucí středoškoláky ✶ Učňovské školství v našem regionu ✶ FK Nový Bydžov bilancuje ✶ Házená opět na scéně ✶ Hokejový přebor I. třídy ✶ Policie hlásí ✶ Pošta nejen v novém kabátě ✶ MEKKA - krátké ohlédnutí ✶ Mikuláš v sokolovně ✶ PANORAMATICKÝ POHLED NA MĚSTO Z KONCE 18. STOLETÍ ✶ Z dějin pošty v Novém Bydžově ✶ Za starých časů - první část vzpomínek Ing. J. Provazníka ✶ Klub kaktusářů A. V. Friče ✶ Aby se nezapomnělo - seriál Zd. Smutného ✶ Městská knihovna k Vánocům ✶ Místní výročí v roce 1997 ✶ Jak jsme volili do senátu? ✶ Zajímavosti ✶ Inzerce ✶ Z naší matriky

Plynofikace města

Základním krokem v rámci plynofikace našeho města bylo vybudování vysokotlakých plynovodních přípojek a regulačních stanic na území našeho města, které proběhlo v letech 1990—1993. V letech 1991—1993 byly vybudovány středotlaké řady do NsP a Promilu, včetně Masarykova náměstí.

V dubnu roku 1994 byla zahájena IV. etapa plynofikace města, jejímž cílem bylo odstranění největších zdrojů znečištění ovzduší v našem městě a zároveň plošná plynofikace města.

Realizace tohoto úkolu dodavatelským způsobem by byla vzhledem k našim finančním možnostem velice nákladná. Rozhodli jsme se proto využít k provádění zemních prací našich nezaměstnaných spoluobčanů na veřejně prospěšné práce a strojového vybavení Technických služeb.

Rozsah prací a investic vynaložených v letech 1994—1996 lze vyčíst z následujícího přehledu:

1994	5.760 m	1.873.000,— Kč
1995	7.370 m	2.777.000,— Kč
1996	12.700 m	3.500.000,— Kč

Vzhledem k tomu, že jsme neměli dopracovanou dokumentaci na některé části ulic, např. zadní část ulice Fučíkovy, ulička Pod Kopečkem, část ulice Smetanovy, bude kompletně dokončena plynofikace našeho města v příštím roce.

V roce 1997 počítáme s plynofikací Zábědova a dokončením plynofikace Vysočan, kde jsme středotlaký přivaděč z regulační stanice u Měníka vybudovali již v letošním roce. V příštím roce počítáme také se zahájením přípravných prací na plynofikaci Skochovic.

Jak vyplývá z výše uvedeného přehledu, během minulých tří let jsme rozkopali téměř 26 km chodníků a komunikací, které nebylo v našich silách okamžitě uvést do původního stavu. Ve většině případů byly chodníky v tak dezolátním stavu, že jsme po plynofikaci museli vybudovat nové. V příštím roce se zaměříme především právě na opravu chodníků a komunikací. Tímto úkolem budou pověřeny Technické služby, které se velmi významně podílely i na celkové plynofikaci města.

Josef Žibrun, zástupce starosty

Odvoz domovního odpadu v 1. pololetí 1997

Touto informací chceme upozornit občany města na blížící se termín plateb za odvoz a likvidaci domovního odpadu z popelnic pro rok 1997. Technické služby N. Bydžov stanovují nabídkovou cenu pro r. 1997 v těchto variantách:

1. úhrada jednorázová pro I. pololetí . . . . . 333,— Kč
2. úhrada zakoupením známek pro jednotlivé svozy . . . 45,— Kč

TERMÍN PLATEB:

— v hotovosti v areálu TS do 18. 1. 1997
— fakturou splatnou do 18. 1. 1997 — pro podniky a podnikatele

SVOZY:

— od 1. 11. 1996 do 30. 4. 1997 . . . . . 1× týdně
— v letním období . . . . . 1× za 2 týdny

Pro II. pololetí bude stanovena nabídková cena na základě provedené ankety mezi občany, kde bude mít každý možnost se vyjádřit ke způsobu svozu. Blíže budete seznámeni při uskutečněných platbách přímo v TS.

Další informace Technických služeb

Vzhledem k tomu, že ne vždy je dostatečná informovanost občanů o tom, co všechno je Technickými službami prováděno ve prospěch města, chceme touto krátkou zprávou Vás s tímto blíže seznámit. Mimo svoz komunálního odpadu jsme v letošním roce provedli výkopové práce při pokládání plynu v celkové délce 6,20 km a provedli zádlažbu po plynofikaci v délce 7 500 m^2.

Pro rok 1997 zbývá zadláždit cca 7 000 m^2 a provést opravy všech překopů.

Vzhledem k tomu, že plynofikace města je prakticky ukončena, je naším záměrem dát město postupně do lepšího stavu. Především chceme dokončit úpravu ul. Revoluční, ul. Smetanovy apod., včetně zelených pásů, výsadby a pravidelného sekání trávy. V ul. Dukelská, Plovárenská a před paneláky chceme rozšířit květinovou výsadbu v podobě, jaká je na náměstí nebo u divadla. Ve spolupráci s firmou Langr - Vaníček chceme dokončit osvícení morového sloupu a v průběhu r. 1997 i osvícení radnice.

V letošním roce byly provedeny rozsáhlé úpravy na hřbitově v Novém Bydžově a Skochovicích. Jednalo se především o kompletní úpravu urnového háje, vyštěrkování cest, opravu márnice a nátěry laviček a vrat. V příštím roce se chceme zaměřit na tomto úseku na zlepšení vybavenosti osazením odpadkových košů, kontejnerů, vybudováním míst pro odběr vody a opravu fasády márnice. Mimo zajištění běžné údržby komunikací bude provedeno v roce 1997 vybagrování nové silnice v ul. Na staré Cidlině a silnice v ul. Osecká.

Oproti minulým letům byly výnosy naplněny o více jak 22 %. Dle našich finančních a kapacitních možností jsou prostředky použity vždy ve prospěch občanů nebo na údržbu zařízení města.

Ředitel Technických služeb
ing. Josef Kožíšek

Z jednání zastupitelstva

Poslední zasedání městského zastupitelstva se konalo 20. listopadu. Zastupitelstvo vzalo na vědomí zprávu o činnosti rady za uplynulé období a postupně projednalo a schválilo následující nejdůležitější body programu:

— odprodej domu čp. 202 Ministerstvu vnitra za dohodnutou kupní cenu 500.000,— Kč;

— bezúplatný převod hasičské zbrojnice s pozemky Hasičskému záchrannému sboru okres Hradec Králové s tím, že ve smlouvě o převodu budou stanoveny podmínky pro bezúplatné využití těchto prostor pro sbor místních dobrovolných hasičů;

— odprodeje bytů z majetku města nynějším nájemcům v domech čp. 681, 897 a 1172;

— příspěvek ve výši 6.000 Kč na nákup vánočních dárků pro Centrum sociální pomoci a služeb;

— dílčí úpravy rozpočtu Městského úřadu v Novém Bydžově na rok 1996 pro kino, knihovnu, Kulturní klub a muzeum;

— poskytnutí 13 m^3 kulatiny z městských lesů zdarma Tenisovému klubu na opravu tribuny;

— zřízení investiční komise při městské radě.

Zastupitelstvo dále vzalo na vědom dopis bývalého člena zastupitelstva p K. Šprince, projednání stížnosti na čle na zastupitelstva p. E. Horáka, zprá vu o plynofikaci města v roce 199 a záměry na rok 1997 a informace o změně statutu Penzionu ve Fučíkově ulici na Dům s pečovatelskou službou o dopravní obslužnosti na rok 1997 o pracovní náplni inspektora veřejné ho pořádku, o bezúročné půjčce na údržbu a modernizaci bytového fondu a o jednáních s předsedy jednotlivých komisí.

J. P

Redakci Novobydžovského zpravodaje byl dne 20. 11. 1993 doporučeně zaslán článek p. Karla Šprince POLOČAS se žádostí o jeho zveřejnění a zároveň téhož dne byl namnožený článek rozdán všem členům na zasedání městského zastupitelstva.

Pominu-li dosti netradiční formu zaslání článku redaktoru a zároveň členu zastupitelstva a rady, se kterým byl p. Šprinc jako starosta téměř v denním styku, a neobvyklý způsob neosobního doručení textu všem členům zastupitelstva, překvapí jednostranně polemický tón, jako by bývalý p. starosta snad ani z každodenní praxe nepoznal, za jakých složitých podmínek jednotlivá rozhodnutí v radě a v zastupitelstvu vznikala a že na místní úrovni jde především o osobní přesvědčení každého, aby jednal v zájmu města, a nikoli ve jménu obecných programů té které strany. Rozhodně nám — podobně jako dříve jemu — nešlo o „vábení voličů" ani o „mnohomluvné a nabubřelé výrazy".

Žel i poctivě míněné záměry (např. rekonstrukce a otevření Jiráskova divadla) musely v důsledku změny způsobu financování obcí a tím i podstatně obtížnější situace v městské pokladně přechodně ustoupit nejdůležitějšímu úkolu — dokončení plynofikace, a to tím spíše, že se přes původní předpoklady nepodařilo v rámci regenerace městské památkové zóny získat na divadlo příspěvek. S radnicí jako významnou kulturní památkou státního významu to bylo samozřejmě zcela jiné a z hlediska financování podstatně příznivější.

Jak p. Šprinc z vlastní zkušenosti z několika polemik na stránkách Novobydžovského zpravodaje ví, jednostranné zaujetí bez snahy pochopit druhého vede jen k publikačnímu „ping - pongu", který sice může senzacechtivé zaujmout, ale k vzájemnému porozumění nepřispívá. Je tu však mnohem schůdnější a prospěšnější cesta - obnovit spolupráci se členy rady a zastupitelstva a pomoci městu svými cennými zkušenostmi. Včasných a dobrých rad není nikdy dost.

J. P.

POLOČAS

Vážení přátelé, ano, letos v listopadu jsou tomu skutečně už dva roky od chvíle, kdy osud našeho města vzalo do svých rukou současné městské zastupitelstvo. Při takovém výročí jistě nebude na škodu, když nahlédneme do programů politických stran, kterými tehdy byli vábeni voliči, a porovnáme sliby se skutečností.

Zaujmou hned úvodní slova programů. Například ODA: „Negativní zkušenosti z některých rozhodnutí v minulém volebním období by se měly stát mementem (výstrahou, varováním — např. memento mori — pamatuj na smrt — pozn. pisatele) pro zodpovědnější hospodaření s obecním majetkem. Nebo úvod programu další strany: „ODS se zasadí, aby stejně úspěšné (jako celostátně — pozn. pisatele) bylo hospodaření a prosperita i našeho města. O tom, že na tomto úseku bylo mnoho problémů, svědčí revizní zpráva Okresního úřadu. (Hospodaření města bylo tehdá hodnoceno slovem „chvalitebně" — pozn. pisatele).

Jak vidno, už úvodními slovy si některé politické strany na bývalé zastupitelstvo pěkně vyšláply. Leč přejděme k jednotlivým slibům. Strana LSNS-SD řeší bytový problém v Novém Bydžově slovy: „Odprodej obecních bytů za přijatelným podmínek", ODA říká „optimální podmínky" a ODS „zákonná pravidla při jejich přidělování". Jaká je skutečnost po dvou letech? Nedávno Novobydžovský zpravodaj zveřejnil dopis, který podepsalo přes třicet rozčilených zájemců o nabízené obecní byty a který dokazuje, že široko daleko nejdražší byty nabízí právě zastupitelstvo novobydžovské.

V jiném bodě programu si ODS a ODA notují v požadavku „zodpovědnějšího hospodaření" s obecním majetkem. Proto mě nyní jako místního občana zajímá, kolik například byl původní finanční rozpočet na rekonstrukci mateřské školy v Palackého ulici a kolik to všechno nakonec stálo. Není žádným tajemstvím, že stavební práce na školce začaly namísto plánovaného konce června, tedy na počátku školních prázdnin, až po bydžovské pouti s téměř dvouměsíčním zpožděním. Proto odkrytou střechou školku vyplavily podzimní lijáky několikrát po sobě a to, co nemalou měrou poničily, se muselo znovu opravit, samozřejmě za další peníze z obecní pokladny. Tak si páni poslanci ODA — ODS představujete to „zodpovědné hospodaření"?

Na jiném místě programu ODS připomíná bývalému zastupitelstvu zadání přístavby zbrojnice mimobydžovské firmě (která tenkrát vyhrála konkurs — pozn. pisatele). Přesto nakonec, na základě jistých „kroků", dostala později práci firma místní. Dobře. (Zeptejte se ale dnes pro zajímavost velitele místních hasičů na bezesné noci, ve kterých vyskakoval z postele hrůzou při vzpomínce na výkon své funkce stavebního dozoru.) Jak se pak tohle všechno rýmuje s faktem, že ODS proti svému slibu připustila, aby dvě velké stavební práce — už vzpomínanou mateřskou školu v Palackého ulici a dále generální přestavbu Měšťanského domu — Gallatovy síně — dostala stavební firma, která místní NENÍ? Město Nový Bydžov tak jistě přišlo o značnou finanční částku únikem daní do jiné obecní pokladny. Bylo by zajímavé zjistit a dát občanům města vědět, kolik korun to bylo — a kolik ještě bude.

Vyhlášena „zodpovědnost" poslanců ODS je teď kde?

V dalším bodě předvolebních slibů ODS říká, že bude prosazovat, aby poskytování sociálních dávek bylo založeno na „skutečném" osobním přístupu ke každému občanovi. Já jsem na vlastní uši poslouchal ve školní jídelně z úst důchodců kritiku pracovníků bydžovského Městského úřadu. Důchodci totiž poprvé po dlouhých letech nedostali na loňské Vánoce peněžní podporu, se kterou už jako vždy počítali. Páni poslanci, to jste opravdu nenašli jiné řešení než peníze vrátit Okresnímu úřadu? To je ten váš „osobní přístup"?

Dále ODS postrádala pravidelné informované hlídky v ulicích našeho města a ODA slíbila vytvoření integrovaného systému ochrany. Dnešní skutečnost je taková, že městskou policii nemáme vůbec a tu státní při trošce štěstí zahlédneme někdy v projíždějícím autě. A ten integrovaný systém prosím je kde? Kdosi na radnici totiž vymyslel, nechal vytisknout a rozeslat místním občanům účelový dotazník, koncipovaný tak, aby jej s chutí vyplnili, opatřili rodným číslem a odnesli na radnici všichni ti, kterým městská policie ležela v žaludku. Dotazník hned v úvodu uvedl částku, kolik že nás ta městská policie vlastně stojí. Avšak ani zmínka o tom, kolik například městští strážníci vybrali na pokutách. Tak dotazník splnil svůj účel. Vážení občané, běžte se dnes projít svým městem, nejlépe v pátek odpoledne a v sobotu dopoledne, a uvidíte pravou dopravní džungli. Řidiči jezdí a parkují, jak chtějí a kde chtějí. Dopravní značky je nezajímají. Těch jsem jenom na stometrovém úseku od restaurace „U Loudů" směrem k závorám napočítal čtrnáct, zjištění počtu dopravních značek na náměstí jsem vzdal. Stejně jsou všechny pro kočku, což dokazuje zvláště ta přímo před radnicí, která dovoluje parkování jen ČTYŘEM služebním vozidlům. Inu, tak tomu bývá pod svícnem.

Dále ODS slibuje: „Chceme usilovat o konečné dostavění Jiráskova divadla" a program už zcela nekompromisně hřmí: „Na PRVNÍM místě našeho programu je rekonstrukce a otevření Jiráskova divadla!". A za dva roky na to? Zakonzervované (stavařský termín — pozn. pisatele) divadlo, obložené

Pokračování na s. 4

Dokončení ze s. 3

plechy, opravdu připomíná starou konzervu. Pánové z ODA a ODS, vy přece máte k uskutečnění svého slibu také pomocníky z LSNS-SD s jejich programovým prohlášením: „Rovněž jsme ochotni přispívat na kulturní akce a kulturní zařízení", ale hlavně máte spojence nad jiné — Nadaci DIVADLO, ve které se shromáždily všechny místní celebrity (všeobecně vážené osobnosti — pozn. pisatele). Tak kde to vázne?

V této souvislosti připomínám, že předchozí zastupitelstvo, jehož práce dle ODA se stala mementem (výstrahou, varováním) — a které dle ODS způsobilo městu Nový Bydžov tolik problémů, zanechalo po sobě mimo jiné hotovou práci (vyjmenovanou tenkrát v Novobydžovském zpravodaji na rozloučenou — pozn. pisatele) především od základů bezvadně opravenou budovu městské radnice, přičemž první práce na celkové generální opravě započaly právě v poločase funkčního období předešlého městského zastupitelstva. Za dva roky nato se s námi loučila novotou svítící fasáda novobydžovské radnice. Pokud mě můj informátor neklame, tak celková oprava radnice stála přes třicet miliónů korun a z této částky zaplatila pokladna města přes šest miliónů. Pokud mě můj informátor klame, prosím opravte mě. Jisté je, že naprostá většina peněz na opravu naší radnice šla tehdá z jiných zdrojů. A to všechno bez předcházejících jalových slibů a siláckých výrazů.

Páni poslanci LSNS-DS, je vás v současném zastupitelstvu města sedm, za ODS jste tam čtyři, to samé ODA. Je vás tedy patnáct z celkového počtu dvaceti pěti členů zastupitelstva. Výsledky hlasování tohoto výkonného orgánu máte proto zcela ve svých rukou. Tam Nový Bydžov se hne, kam vaše síla se napře! Dva roky staré programy vašich stran jsou mnohomluvné a nabubřelé výrazy jako — memento, bylo mnoho problémů, nutné zodpovědnější hospodaření, musíme se zasadit, chceme usilovat, na prvním místě našeho programu — a tak dále. V porovnání se skutečností ty programy poněkud vyčpěly a vyvanuly. Inu, sliby se slibují, voliči se radují.

S pozdravem

člen bývalého zastupitelstva
ŠPRINC

Odpovědi na předchozí dopis

Pan Šprinc svým článkem vyzývá k hodnocení naší práce, tj. práce členů městského zastupitelstva a programů politických stran.

Předem musím říci, že mě osobně velice překvapil přístup a tak velký náhlý zájem o dění ve městě ze strany p. Šprince. Pokud mě paměť neklame, p. Šprinc se v uplynulých dvou letech nezúčastnil ani jednoho z veřejných zasedání městského zastupitelstva, kde se projednávaly prakticky všechny jím nashromážděné připomínky, dotazy a pochybnosti. Odpovědi lze také spolehlivě vyčíst z jednotlivých usnesení městského zastupitelstva.

Já osobně jsem dalek hodnotit práci členů minulého zastupitelstva a nebudu hodnotit práci dnešního zastupitelstva a práci svoji. Myslím, že jediný, kdo naši práci zhodnotí, jsou naši voliči.

Ing. Pavel Louda,
starosta města

Ceny bytů

Otázka cen bytů odprodávaných naší obcí do vlastnictví fyzických osob byla již veřejnosti zodpovězena v Novobydžovském zpravodaji č. 5-6 v prosinci 1995 jako odpověď na dopis 31 občanů města.

Kupní ceny bytů, např. v domě čp. 897 v Novém Bydžově, kde se nacházejí byty 2+1 s příslušenstvím o ploše cca 62 m², představují při využití slev, které obec kupujícím nabízí, částku 130.000,— Kč.

V domě čp. 1172 v Novém Bydžově jsou kupní ceny v přepočtu na m² plochy ještě o něco nižší, což je dáno skutečností, že kupní ceny vycházejí ze současné odhadní ceny, která je stanovena dle vyhlášky Ministerstva financí ČR č. 178/1994 Sb. o oceňování staveb, pozemků a trvalých porostů, ve znění vyhlášky Ministerstva financí ČR č. 295/1995 Sb. a vychází ze současného stavu nemovitosti.

Je pravda, že některá města odprodávala byty za ceny nižší, ale rovněž tak je pravda, že některá města odprodávala byty za ceny vyšší. Vezmeme-li v úvahu, kolik stojí v dnešní době pořízení jedné bytové jednotky (min. 1 mil. Kč), v tu chvíli se již nikomu nemůže zdát odkoupení bytu za 130.000,— Kč drahé. Podívejme se po městě, za kolik korun se prodává užívací právo k družstevním bytům. Jsou to částky podstatně vyšší, než jsou kupní ceny obecních bytů, a navíc čeká pak členy stavebního bytového družstva při převodu bytu do jejich vlastnictví doplacení nesplaceného zůstatku úvěru, který má bytové družstvo na jednotlivých domech. Pokud se stále ještě někomu zdá, že prodáváme obecní byty příliš draho, můžeme zájemcům nechat nahlédnout do znaleckých posudků některých domů, kdy jejich odhadní cena je kolem tří set tisíc, a když se na tyto nemovitosti podíváte, jedná se ve skutečnosti o demolice. Konkrétně jde o domy čp. 98 a čp. 92 v ul. Na Šarleích. K tomu, aby mohly tyto domy sloužit bydlení, potřebují mnohasettisícové rekonstrukce. A takto bychom mohli pokračovat dále.

Obce získaly obytné domy na základě zákona č. 172/1991 Sb. o přechodu některých věcí z majetku ČR do vlastnictví obcí a jsou sledovány Ministerstvem financí, zda tento majetek nerozprodávají příliš pod cenou.

Závěrem chceme říci, že uživatele obecních bytů nikdo k odkoupení bytů do soukromého vlastnictví nenutí, jedná se pouze o nabídku obce, a je na nich, zda ji přijmou, či nepřijmou.

Ing. Květa Mádlová

Mateřská škola

Bývalé zastupitelstvo města Nového Bydžova rozhodovalo o uzavření jedné mateřské školy. O tom, která to bude, jistě dobře vážilo a odborně posoudilo způsobilost všech tří zařízení z hlediska potřeb dětí a z hlediska ekonomického. Ekonomické hledisko znamená zvážit nákladnost provozu a stav budov.

Pro potřeby města byla vybrána MŠ Palackého ul. a z majetku „Skláren" převedena do majetku města MŠ U plovárny.

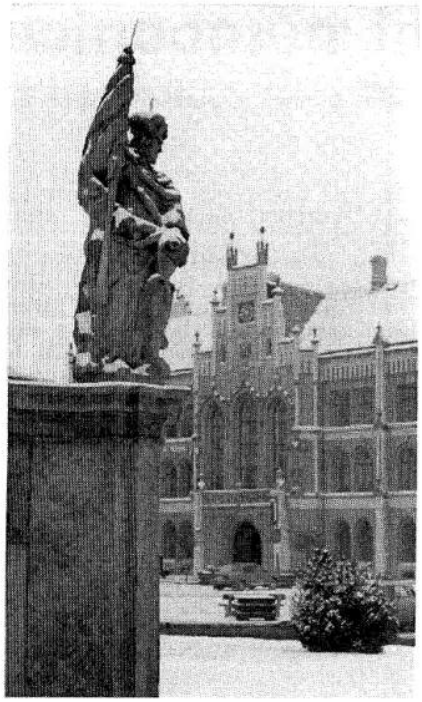
MŠ Palackého je umístěna ve dvou propojených budovách. V roce 1994—95 byly zjištěny tyto závady:

- statický posudek: havarijní stav střešní konstrukce;
- revize elektroinstalace: vedení v havarijním stavu (vyčnívající vedení bez izolace pod proudem v podlaze půdy);
- zpráva hygieny: vybavení a zázemí kuchyně nevyhovující;
- další závady: vlhkost zdiva na schodišti od sklepa do 1. poschodí, kanalizace v havarijním stavu (odpadní voda v chodbě sklepa).

S řešením situace se započalo 30. 7. 1995 výběrovým řízením na rekonstrukci střechy. Po uzavření školy v druhé polovině července započaly vyklízecí práce půdních prostor, které pro množství prachu nebylo možné zahájit za provozu školy. 16. 8. 1995 se přistoupilo k rekonstrukčním pracím. Po odkrytí podlah se zjistilo, že nosné trámy nesoucí stropy 1. poschodí jsou na několika místech uhnilé, což statické sondy neodkryly. Proto se rozhodlo o výměně a snížení stropů. Při těchto pracích se vyměnila nevyhovující elektroinstalace.

Po vyplavení budovy nebyla situace jednoduchá, ale stavební práce a chod všech tříd pokračoval. Na zařízení školy nevznikly žádné škody. Stavební firma věnovala škole finanční dar 30 000,— Kč.

Z půdních prostor po rekonstrukci vznikla netradičně řešená třída pro

Zimní motiv z Masarykova náměstí
Foto J. Prokop

nejstarší děti, hygienická zařízení a kancelář.

Finanční náklady:

Projekt	59 684,—
Výměna střechy, stropy, elektroinstalace, podlahové krytiny, nová jídelna a výdejna jídel 1. posch.	2 061 950,—
Půdní vestavba	1 000 000,—
Celkem	3 121 634,—

Věřím, že občané města vědí, že investice vynaložené pro potřeby a spokojenost dětí, které v předškolních zařízeních pobývají největší část dne, nelze nazvat nezodpovědným hospodařením s penězi městské pokladny.

Jana Omastová,
řed. školy

Přístavba zbrojnice

Každý, kdo se účastnil (především aktivně) na nějaké výstavbě, ví, že svým přístupem se spolupodílí na tváři díla. V tomto případě se jednalo o požární stanici, která je především ve sféře našeho zájmu. Proto jsme k výstavbě přistupovali jako k soukromé. Starosti s tím spojené jsou vlastní každému, kdo se cítí spoluodpovědný, a nezáleží naprosto na tom, kdo je dodavatelem stavby. Jsme vděčni p. Šprincovi, který podpořil myšlenku, a p. Loudovi, který ji realizoval. V každém případě po nás zůstane dílo, které slouží nám všem a dotváří charakter města, ve kterém žijeme. Myslím, že se nemáme za co stydět. Cílem do budoucna je vytvoření integrovaného záchranného systému a my jsme k jeho vytvoření zase o kousek blíž.

npor. Karel Jelínek

Poskytování sociálních dávek

V minulých letech byly závěrem roku poskytovány občanům důchodového věku jednorázové sociální příspěvky, které byly hrazeny ze státních prostředků, dotovaných Okresním úřadem Hradec Králové.

V roce 1995 Okresní úřad Hradec Králové upozornil všechny obce, že tyto prostředky nebude nadále poskytovat, neboť dávky musí být podloženy sociální potřebností. Na tuto skutečnost reagoval sociální úsek Městského úřadu Nový Bydžov článkem uvedeným ve zpravodaji č. 4 ze dne 26. září 1995, kde občany seznámil s podmínkami vyplácení uvedených jednorázových sociálních příspěvků. Uvedený způsob poskytování příspěvků je založen právě na „skutečně osobním přístupu ke každému občanovi".

Městský úřad Nový Bydžov na staré občany nezapomíná a ze svých vlastních prostředků každoročně zakupuje balíčky těm, kteří jsou umístěni v domovech důchodců (Hradec Králové, Černožice, Nechanice, Humburky), a dále občanům Centra sociální pomoci Nový Bydžov a důchodcům, kteří se stravují ve školní jídelně, poskytuje příspěvek na vánoční pohoštění.

H. Holková

Parkování

Tento nešvar se začal objevovat záhy po zahájení vybírání poplatku za parkování na vyhrazené polovině náměstí.

Jako člen bývalé rady jsem na toto několikrát upozorňoval bývalého starostu p. Šprince. Ten ale na mé výhrady k tomuto parkování nereagoval, ba naopak nechával upevňovat různé cedulky s vyznačenými poznávacími značkami pro protekční bezplatné parkování i přes protesty členů rady. Z toho vyplývá, že tento nepořádek vlastně pramení od něho samého, jak si asi nechce právě on toto upamatovat. Mé stanovisko proti parkování na náměstí kromě svateb je neměnné.

Zdeněk Žižka,
člen rady
předseda MO SD LSNS

Odpověď

Po přečtení literární (nebudu zde rozvádět, co znamená slovo literární - úmysl pisatele) práce pana Šprince jsem v první moment chtěl dopis odložit a nereagovat na něj, ale s odstupem času jsem se rozhodl na něj krátce zareagovat.

Co se týká slibu ODS o zlepšení hospodaření a prosperitu města, mohu zodpovědně prohlásit, že hospodaření města se zlepšilo, a to měrou podstatnou.

Bohužel tu ale byly závazky, které na toto zastupitelstvo přešly z minula. Viz oprava radnice, která po dokončení stála, jak uvádí p. Šprinc 30.000.000,— Kč, za což by byla skoro radnice nová a kterou p. Šprinc nezadal firmě místní (jak na jiném místě kritizuje), ale firmě z Hradce Králové, takže daně směřují mimo Nový Bydžov.

Co se týká pravidel o prodeji bytů z majetku města, myslím si, že jsou dobrá a byt 3+1 za 160.000,— Kč není v dnešních cenových relacích cena velká, spíše opak je pravdou.

V případě školky v Palackého ulici je třeba jít do historie. Zde zjistíme, že bývalé vedení školky hrubě zanedbalo svou pohodlností běžnou údržbu tohoto objektu a následně vznikly vyšší škody. (Bohužel toto je případ většiny objektů města.)

Sociální dávky dnes samozřejmě dostane každý, kdo na ně má právo a přihlásí se na patřičném úřadě. Tak to bylo dáno zákonem a je to respektováno v celé zemi.

Městská policie, u jejíhož zrodu stál opět p. Šprinc, od samého počátku postrádala pevnou ruku od svého městského vedení, a tak to muselo dopadnout tak, jak to dopadlo. Stálé zvyšování rozpočtu až na 3.000.000,— Kč za rok přivedlo zastupitelstvo k úsporným opatřením a následovala výpověď takřka všech příslušníků MP. Takže se vlastně zrušili sami. V budoucnu se počítá se zavedením funkční policie s podstatně menším rozpočtem.

Dostavba Jiráskova divadla, jak ji prosazuje ODS, bude provedena v co nejkratší možné době po shromáždění dostatečného množství finančních prostředků. Věřte, že pro to bylo vykonáno mnoho práce, která zatím není vidět. Jedná se na všech úrovních a v dnešní době, kdy chybí peníze všude, to není nikterak jednoduché.

Jako poslední bod chci reagovat na penzión pro důchodce, který se začal stavět opět za p. Šprince a zakázku na něj dostala opět firma z Hradce Králové. Tak proč dnes kritizovat současné zastupitele? Proč bylo umožněno pojmout penzión jako nadstandartní stavbu? Stavební firma byla ráda, ale město přišlo o spoustu finančních prostředků, za které by byl penzión ještě jeden.

Doufám, že pan Šprinc chápe, že situace nebyla a není jednoduchá a opustí od dalších článků, které urážejí všechny slušné lidi, kteří chtějí pro naše město něco dobrého udělat. Já osobně na další literární díla tohoto druhu odpovídat nehodlám!

Josef Hons,
předseda MS ODS

V Novém Bydžově je Okresní nemocnice

Dne 1. 11. 1996 u příležitosti malé oslavy otevření nového plicního oddělení v rekonstruovaném pavilonu staré nemocnice oznámil p. ing. Pavel Bradík, zastupující přednosta Okresního úřadu v Hradci Králové, změnu názvu a odpovídající změnu statutu Nemocnice s poliklinikou v Novém Bydžově na Okresní nemocnici v Novém Bydžově. Myslím, že jde o událost velmi významnou jak z hlediska samotné nemocnice, tak z hlediska systému zabezpečení léčebné péče pro občany západní části okresu Hradec Králové.

Občané Novobydžovska a Chlumecka jsou i ze stránek tohoto zpravodaje informováni o tom, čím a jak nemocnice žije. Dovolím si krátkou rekapitulaci. V posledním roce bylo mnoho uděláno zejména na úseku ošetřovatelské péče. Zhruba před rokem zkušebně na jedné stanici zavedená skupinová ošetřovatelská péče je dnes rozšířena prakticky na celou lůžkovou část nemocnice. Pro spokojenost pacientů, potvrzenou výsledky dotazníkových akcí, to byl velmi důležitý krok. Kvalitní léčebnou péči ze strany lékařů vnímá totiž pacient téměř jako samozřejmost. Už ne tak samozřejmý, ale pro proces rekonvalescence stejně důležitý, je přístup ošetřovatelského personálu. I když je stále co zlepšovat, a na to dohlížejí komise pro kontrolu kvality, které v nemocnici pracují, bylo v této oblasti dosaženo opravdu významného pokroku. Musím se v této souvislosti zmínit o velmi dobré spolupráci nemocnice s novobydžovskou zdravotnickou školou. Díky ní nemáme, na rozdíl od většiny nemocnic v ČR, v současné době problémy se zajištěním kvalitního ošetřovatelského personálu na všech úrovních.

Do nemocnic přišla řada lékařů — jak nových absolventů lékařských fakult, kteří již odvádějí výbornou práci ve funkcích sekundářů na lůžkových odděleních, tak zkušených lékařů, kteří přinesli nové diagnostické metody a zvětšili tak rozsah služeb, které může dnes nemocnice poskytnout. Tomu napomohly i investice do přístrojového vybavení. Jen v letošním roce investovala nemocnice cca 4 mil. Kč do přístrojových investic. Byl zakoupen bronchoskop pro moderní vyšetřování dýchacích cest, nový gastroskop, přístroj pro dlouhodobé sledování srdeční činnosti kardiaků, bylo doplněno vybavení jednotek intenzívní péče.

Po mnoha letech byly uskutečněny investice do rekonstrukcí některých objektů. Občané Nového Bydžova si jistě všimli velmi pěkně rekonstruovaného objektu staré nemocnice, o kterém lze bez nadsázky říci, že byl ostudou celého areálu. V jeho přízemí dnes pracuje plicní oddělení, v prvním poschodí zůstaly ambulance dětských lékařů a ortopeda. Byla rekonstruována sociální zařízení v pavilonu chirurgie, jejichž stav byl přímo zoufalý. V tzv. lékařském domě (Malátova 496) bylo rekonstruováno vytápění. Celkem bylo na tyto opravy vynaloženo téměř 5,5 mil. Kč. Kromě toho bylo uděláno mnohé pro vybavení pracovišť personálu a další drobná vylepšení a vybavení lůžkových stanic tak, aby se u nás pacienti cítili co nejlépe.

To vše by nebylo možné bez významného zlepšení hospodaření nemocnice. Spojeným úsilím všech zaměstnanců se stala nemocnicí, jejíž náklady na materiál a léky patří k nejnižším v republice, samozřejmě, a to zdůrazňuji, bez zhoršení poskytované péče. K tomu v žádném případě nesmí dojít. Myslím však, že snaha po úsporách působí i zde pozitivně, neboť vede k pečlivějšímu zamyšlení nad tím, zda navrhované léčebné postupy jsou vskutku optimální po všech stránkách.

Ani sebelepší hospodaření však za současného stavu financování zdravotnictví nedává nemocnici při zachování rozsahu poskytované péče ekonomickou soběstačnost. Neobešla by se bez podpory zřizovatele - Okresního úřadu v Hradci Králové. Ten v letošním roce poskytl jak velkou dotaci na provoz, tak téměř 3 mil. Kč na uskutečnění výše zmíněných oprav a rekonstrukcí. Významná je pro nemocnici i morální podpora ze strany Městského úřadu v Novém Bydžově.

Změnou statutu nemocnice bylo formalizováno její postavení v rámci okresu. Na druhé straně je třeba tento krok chápat jako značný závazek pro práci budoucí. Z předchozích odstavců by neměl vzniknout dojem, že již není co zlepšovat. Na všech úsecích nás čeká mnoho práce. Stále se ještě dopouštíme řady chyb, mělo by však být snahou všech, zejména vedoucích pracovníků, aby nevznikaly chyby z nedbalosti, z laxních přístupů a z nedostatku zodpovědnosti. Mnoho starostí budeme mít s dalším zlepšováním stavu nemocnice. Čeká nás rekonstrukce stravovacího provozu, během příštího roku musíme vyřešit nevyhovující spalovnu nemocničního odpadu — a to nejdůležitější — rekonstrukci pavilonu interny, která již nesnese delšího odkladu. Věřím, že úsilím všech pracovníků nemocnice a pokračující podporou zřizovatele a města se nám věci budou dařit i v budoucnu alespoň tak, jako v uplynulém roce.

RNDr. Josef Židů, CSc.

Pro budoucí středoškoláky

Nastává opět ta část roku, která je v mnoha rodinách dobou závažného rozhodování o volbě střední školy. Kapacita středních škol se rozšířila, a proto již nebývá ani tak obtížné projít sítem přijímacího řízení, jako spíše udržet se na studiu a studovat to, co mladého člověka baví a je perspektivní pro jeho budoucnost. Odpovědnost za správnou volbu se tak stále více přesouvá na samotné uchazeče o studium i jejich nejbližší rádce — rodiče.

Jednou z možností dalšího studia je gymnázium. Škola náročná, ovšem otevírající dveře na vysoké školy. A kvalitní vzdělání se stává základním předpokladem budoucího profesního úspěchu i zisku společenského uznání.

Gymnázium v Novém Bydžově organizuje studium ve čtyřletém a šestiletém cyklu. V letošním roce zde studuje celkem 251 žáků, kteří se v průběhu studia seznamují také s prací v odborných laboratořích fyziky, chemie a biologie, využívají specializova-

nou učebnu pro výuku základů administrativy či informatiky a výpočetní techniky, zájemci o sport ocení prostornou tělocvičnu se dvěma venkovními hřišti, jazyková výuka je obohacena působením kanadské lektorky anglického jazyka. Po přijímacím řízení bude mít možnost navštěvovat tuto školu dalších 60 zájemců. Snazší to budou mít žáci 9. tříd ZŠ, pro něž je připraveno 30 studijních míst — zájem o studium očekáváme zhruba na stejné úrovni. Zájemci ze 7. ročníků o šestileté studium to již tradičně budou mít těžší — na 30 míst očekáváme 50—60 uchazečů. Oba otevírané cykly mají všeobecné zaměření s tím, že určitou specializaci v podobě výběru volitelných seminářů a cvičení si každý žák udělá sám v posledních letech studia, tedy už s jasnější představou o své budoucí profesi.

Významným kritériem volby se zcela pochopitelně začíná stávat nejen samotný typ školy či snadnost přijetí, ale i výsledky absolventů. Naše škola

se v uplynulém roce podrobila rozsáhlému výzkumu SET 95, který prováděl Ústav pro informace a vzdělávání ve spolupráci s MŠMT ČR s cílem získat přehled o kvalitě středních škol. Mezi zhruba třemi stovkami zúčastněných gymnázií škola zaujala velice solidní 52. místo v úspěšnosti uchazečů při přijímacím řízení na vysoké školy, 56. místo v hodnocení přínosu školy v průběhu studia (tedy srovnání vstupní úrovně přijímaných žáků s úspěšností absolventů v přijímacím řízení na vysoké školy), ale i 30. místo ve studijní úmrtnosti v průběhu studia a u maturitní zkoušky, což svědčí o potřebné náročnosti vyučujících — náročnosti, která znepříjemňuje studentský život, ale bývá absolventy oceňována až po letech.

Správně vybrat střední školu předpokládá vycházet z dostatečného množství informací. Školy základní i střední jsou připraveny poskytnout všechny potřebné údaje, neboť nastává opět ta část roku, která je v mnoha rodinách dobou závažného rozhodování o volbě střední školy.

PaedDr. Jaroslav Šedivý,
ředitel Gymnázia
v Novém Bydžově

UČŇOVSKÉ ŠKOLSTVÍ
v regionu Novobydžovska a Chlumecka

Současná situace ve školství, hlavně učňovském, ukazuje na velké potíže s vlastním financováním. Podniky, závody, akciové společnosti i soukromníci - podnikatelé odmítají žáky pro vlastní potřebu, nemají zájem se podílet na jejich financování, takže veškeré náklady spojené s vyučením nese na svých bedrech stát.

V oblasti regionu Novobydžovska a Chlumecka až do roku 1995 působily Střední odborné učiliště místního hospodářství v Novém Bydžově a středisko praktického vyučování při závodě Pleas Chlumec n. C. (kde se konal jen praktický výcvik) jako dva samostatné právní subjekty ve věcech ekonomických a rozhodujících ve vlastní činnosti.

Od 1. července 1995 došlo ke sloučení střediska praktického vyučování v Chlumci nad Cidlinou se Středním odborným učilištěm místního hospodářství v Novém Bydžově. Na základě sloučení došlo ke značným rekonstrukčním pracím v nových objektech ať již v Chlumci nad Cidlinou, nebo v Novém Bydžově. Na středisku v Novém Bydžově - Na Švarcavě vznikl nový autoservis s vybaveností špičkové diagnostiky sloužící pro veřejnost na opravy, seřizování vozidel, přípravu vozidel na STK a měření emisí, opravna pro elektrické spotřebiče nejen pro domácnost, ale i pro podniky a závody, v Chlumci nad Cidlinou pak nové moderní středisko zaměřené na šití a výrobu dámské konfekce, společenských oděvů a toalet, výrobna cukrářských produktů všeho druhu a odborná výuka pro obor kuchař - číšník.

Vlivem spojení těchto subjektů v jeden se stalo Střední odborné učiliště místního hospodářství v Novém Bydžově školou s komplexní výukou v celé skladbě učebních oborů, které byly a jsou požadavkem trhu práce v regionu a velkým požadavkem rodičovské veřejnosti.

Střední odborné učiliště místního hospodářství v Novém Bydžově zajišťuje komplexní výuku v těchto učebních oborech:
- mechanik opravář se zaměřením na silniční motorová vozidla (automechanik),
- instalatér,
- elektromechanik pro stroje a zařízení,
- elektromechanik pro rozvodná zařízení,
- strojník pro stavební stroje,
- autoelektrikář,
- klempíř pro strojírenskou výrobu (opravy karosérií),
- kuchař - číšník, kuchařka - servírka,
- cukrář - cukrářka,
- švadlena se zaměřením na oděvní konfekci a prádlo,
- krejčí - krejčová pro dámské oděvy,
- prodavač - prodavačka se zaměřením na potravinářské zboží,
- prodavač - prodavačka se zaměřením na textil a oděvy.

Mimo tyto učební obory zajišťuje SOU MH v Novém Bydžově i nástavbové studium na získání úplného středního vzdělání v těchto studijních směrech:
- podnikání v oboru automechanik,
- podnikání v oboru instalatér,
- podnikání v oboru elektromechanik,
- provozní technika.

Nástavbové studium je dvouleté, forma denní, zakončené maturitou.

Vzhledem k finančnímu zabezpečení, zkvalitnění výuky a práce na nejmodernějších strojích přistupuje vedení SOU MH k tomu, aby veškeré práce byly zaměřeny na služby pro veřejnost v rámci produktivní práce, uzavírání zakázek na opravárenské činnosti a prodej vlastních výrobků.

Ředitelství SOU MH
v Novém Bydžově

SRPŠ a ředitelství ZŠ Karlova ulice

Vás srdečně zvou na tradiční

SPOLEČENSKÝ PLES

17. LEDNA 1997 OD 20 HODIN
v sokolovně v Novém Bydžově

K tanci a poslechu hraje Rezonance

Předprodej vstupenek od 6. 1. 1997
v ředitelně ZŠ Karlova ul.

ZÁPIS
DĚTÍ DO PRVNÍCH TŘÍD ZŠ

se koná

V ÚTERÝ 21. LEDNA 1997 A
VE STŘEDU 22. LEDNA 1997
(vždy od 14.00 do 16.30 hodin)

na ZŠ Karlova ulice
v přízemí budovy

na ZŠ Klicperova ulice
v přízemí budovy

Do první třídy budou zapsány **děti narozené před 1. zářím 1991**
(tj. narozené nejpozději 31. srpna 1991).

K zápisu přijdou s dětmi rodiče nebo jejich zákonní zástupci.

Přinesou s sebou: a) **rodný list dítěte**
b) **občanský průkaz jednoho z rodičů**

Bližší informace Vám budou poskytnuty na ředitelstvích škol.

FK Nový Bydžov bilancuje

Vážení sportovní přátelé,

při hodnocení činnosti za r. 1996 je potřeba se zmínit ještě o podzimu roku 1995, který byl pro rok 1996 důležitý z důvodu jeho vyhodnocení a přijetí takových rozhodnutí, která vedla k zásadním změnám v činnosti FK

Co se tedy změnilo?

1. Na základě výsledků „A" mužstva a celkové atmosféry v hráčském kolektivu byl odvolán trenér Vojtěch Dlabáček.
2. Do funkce trenéra „A" mužstva byl dosazen Karel Rygl - bývalý hráč Nového Bydžova.
3. Došlo ke změně orientace při způsobu doplňování hráčského kolektivu:
   a) doplňovat mužstvo hráči z blízkého okolí,
   b) omlazovat hráčský kolektiv mladými talentovanými hráči,
   c) doplnění mužstva hráči z vyšších tříd jen na základě nemožnosti řešení podle bodu a) a b).

Výbor FK si od těchto rozhodnutí sliboval změnu, která byla nezbytná pro další motivaci do další činnosti jak hráčů, tak členů výboru FK. Nutno říci, že se tyto změny nerodily lehce, ale byly nezbytné.

Zimní příprava na sezónu - JARO 96 - zahájilo mužstvo „A" v polovině ledna. Součásti přípravy bylo zimní soustředění ve Vítkovicích. Potom hráči absolvovali zimní turnaj.

Po katastrofálním podzimu 95, kdy naše mužstvo skončilo na 12. místě „A" třídy, jsme byli zvědaví, jak se mužstvu povede v jarní části soutěže 96.

Výsledky jara nás posunuly na 4. místo v tabulce. Hlavně se ale začal hrát fotbal, který začal táhnout diváky, a změnila se celková atmosféra v klubu.

Výbor FK po vyhodnocení jarní části soutěže se shodl na tom, že změny přijaté na začátku roku se pozitivně projevily jak ve sportovních výsledcích našeho mužstva, tak na příznivém ohlasu veřejnosti.

„A" mužstvo zahájilo letní přípravu soustředěním v Milovicích u Hořic. Výsledky přípravných utkání byly různé, proto jsme netrpělivě čekali na výsledek prvního mistrovského utkání.

Podzimní soutěž byla již tradičně zahájena ve dnech novobydžovské pouti. V sobotu 10. 8. 1996 proběhl na našem stadionu „PROMIL CUP" — turnaj mladších žáků. V neděli 11. 8. jsme v domácím prostředí v prvním mistrovském utkání podzimu porazili po velmi dobrém výkonu mužstvo Baníku Žacléř 4 : 0. O posvícenském pondělí jsme milovníkům fotbalu připravili krásný zážitek, když naše mužstvo mužů v odvetném utkání s mužstvem „Kozlovny" - Ládi Vízka po výborném výkonu zvítězilo. Můžeme se všichni těšit, že na příští odvetu o posvícení 97 přiveze Láďa Vízek ještě silnější mužstvo a pokusí se do třetice o vítězství.

Mužstvo mužů si podrželo dobrou výkonnost a po podzimní části „A" třídy skončilo na 2. místě o jeden bod za vedoucími Robousy.

Výsledky podzimní části soutěže 96 zhodnotila mimořádná valná hromada FK Nový Bydžov, která se konala 2. 11. 1996 a měla za úkol:

1. stala se zakládající po vytvoření nové členské základny,
2. zvolila nový VV FK Nový Bydžov,
3. přijala usnesení, které stanovuje úkoly VV FK Nový Bydžov pro práci do řadné valné hromady, která se bude konat v polovině března roku 1997.

V závěru podzimní části jsme se pustili do oprav a údržby našeho stadionu, které z hlediska potřeb byly nezbytné.

Provedli jsme:

— nátěry veškerých střech,
— opravu střechy (výměna lepenky),
— výměnu okapů,
— vymalování kabin,
— přestavbu WC hráčů,
— opravu sprchových prostor,
— opravu veřejného WC,
— údržbu a rekonstrukci trávníku a výměnu branek.

Věříme, že tyto opravy pomůžou ke zlepšení prostředí na našem stadionu a že tím vytvoříme i důstojnější podmínky jak pro hráče, tak i pro veřejnost. Myslím si, že dobře udržovaný stadion bude dobrou vizitkou jak fotbalového klubu, tak i našeho města. Toto vše však pokladnu FK stojí značné finanční prostředky, které jsme museli zabezpečit na úkor omezení a úsporných opatření v provozu našeho FK klubu.

Věřím, že na základě zlepšení finanční situace městského úřadu a na základě zhodnocení činnosti našeho oddílu FK se budeme moci dočkat větší finanční podpory v naší práci a při reprezentaci města.

V závěru byl chtěl poděkovat MěÚ Nový Bydžov v čele se starostou p. Loudou za pomoc a podporu při naší činnosti.

Děkuji všem podnikům, podnikatelům, a to hlavně panu Dušanu Bučkovi, který svou podporou má velký podíl na úspěších našeho klubu.

Děkuji trenéru „A" mužstva Karlu Ryglovi, který opravdu splnil to, co od něj VV FK očekával.

Děkuji trenérům mužstva dorostu p. Bílkovi a Macháčkovi — po jejichž příchodu k mužstvu došlo k výraznému obratu ve výkonnosti mužstva a ke zlepšení výchovy nových fotbalových nadějí.

Poděkování patří všem hráčům za jejich přístup k reprezentaci jak oddílu FK, tak i města Nového Bydžova.

Děkuji i členům VV FK, ve kterém se přes složité momenty v jeho práci podařilo prosadit právo kolektivního rozhodování.

V závěru chci přislíbit, že na základě výsledků a postavení v tabulce po podzimní části soutěže se pokusíme v jarní části 97 vybojovat pro Nový Bydžov postup zpět do krajského přeboru.

Věřím, že pomoc fotbalu v Novém Bydžově najde širší podporu a že výsledky z této pomoci budou adekvátní úsilí nás všech.

Za VV FK Nový Bydžov
J. Šeba, sport. ředitel

Házená opět na scéně

Letos v říjnu opět zahájila činnost ženská házená. Podařilo se nám dodatečně dostat družstvo žen do moravské skupiny divize. Je to díky odstoupení jednoho oddílu z Moravy.

Hrajeme soutěž turnajovým způsobem, což je pro nás velká výhoda. Oddíl úzce spolupracuje s druholigovou Slavií Hradec Králové, která družstvo doplňuje.

V současné době nemá družstvo kde trénovat. Hřiště u sokolovny je bez konkrétního vlastníka a nejsou vyřešeny majetkové záležitosti. Nikdo nebude investovat, aniž by věděl, jaká bude budoucnost tohoto pozemku. Jediná hala, kde se dá trénovat, je hala na ekonomické škole, ale tam nás nikdo nepustí. Trénujeme tedy společně se Slavií Hradec Králové,

kam dojíždíme dvakrát týdně. Hrajeme v Hradci Králové i domácí turnaje. Věříme, že se podaří do jara roku 1997 vyřešit vztahy k asfaltovému hřišti u sokolovny a jarní turnaj odehrát doma. Na jaře hodláme uskutečnit nábor mladších žákyní, aby od podzimu 1997 hrála soutěž i žákovská družstva.

V současné době, kdy družstvo žen odehrálo tři turnaje a má k dobru tři utkání, vypadá tabulka následovně.

1. Mostárny Hustopeče	10	1	3	164:134	21
2. Orel Hrušovany	8	1	5	179:178	17
3. Slavoj Třešť	4	1	9	165:179	9
4. Jiskra Nový Bydžov	3	1	8	145:162	7

Od ročníku 1997—1998 bude družstvo žen zařazeno do III. ligy moravské skupiny. Tuto skupinu budou hrát družstva: Jiskra Nový Bydžov, Karviná B, Opava, Olomouc B, Kunovice B, Hrušovany, Třešť, Dukovany, Znojmo a Tišnov.

Kádr družstva novobydžovských děvčat tvoří: Hudáková Alena, Kubecová Petra, Nebeská Hana, Macáková Zuzana, Louvarová Eva, Maršíková Jarča, Maršíková Martina, Kebortová Petra. Družstvo doplňuje tři až pět hráček Slavie Hradec Králové, které mají u nás hostování.

Další turnaj sehrají naše děvčata v lednu 1997 v Horní Cerekvi, kde je pořadatelem Slavoj Třešť.

PK

Hokejový přebor I. třídy již jede na plné obrátky

Rok utekl jako voda a již se roztočil kolotoč I. třídy krajského přeboru v ledním hokeji.

Pro náš novobydžovský oddíl jako nováčka přeboru je jasný cíl: zachovat tuto soutěž i pro příští ročník, tedy skončit do sedmého místa a tak soutěž udržet. Vzhledem k divácké kulise, jaká při našich zápasech v Novém Bydžově je, jsou cíle daleko vyšší. Do pátého místa, předvádět hokej, který udrží diváky v hledišti, a potrápit favority ve vzájemných utkáních.

Pokud budeme naše předsevzetí hodnotit po první čtvrtině soutěže, tak je plníme. V současné době jsme na čtvrtém místě a v hledišti naši hru sleduje okolo pěti set diváků na zápas. Na utkání v Třebechovicích proti Hlinsku nás přijelo povzbudit asi 150 diváků. Nechyběl ani buben, řehtačka a trumpety.

Mužstvo je posíleno o dva hráče, na více nemá oddíl prostředky. Hostování totiž stojí peníze: zaplatit klubům, které hráče uvolní, cestovné, výlohy hráčů atd.

Výzbroj hráčů je rok od roku dražší a finanční prostředky jsou stále na stejné výši.

Příjmy z reklam od novobydžovských podniků se pohybují něco nad šedesát tisíc Kč. Město nám dává přibližně osmdesát tisíc Kč. Zbytek je ze vstupného.

Nemáme zálohu. Junioři nepřesvědčili svým přístupem natolik, abychom do nich investovali prostředky. Pět našich juniorů v současné době hostuje za TJ Jičín. Kde je zbytek, nevíme. Pohodlnost?

Městský dům dětí drží hokejové žáky. Ti hrají pouze přátelská utkání. Nejsme schopni dát na soupisku družstvo starších a mladších žáků, aby hrálo krajskou soutěž. Z tohoto důvodu mám obavu o budoucnost ledního hokeje v Novém Bydžově. V minulosti hrálo osm družstev Odborářskou ligu. Dnes tuto soutěž hrají čtyři.

Jak žáci, tak Odborářská liga mají společného jmenovatele — finance. Plně chápu, že dnes je hokejka i kvalitní brusle drahou položkou. Přesto si myslím, že investice do našich dětí se v budoucnu může vrátit, třeba tím, že si děti mezi sportem a hracím automatem vyberou sport. O drogách ani nemluvě.

Obracím se na Vás, rodiče. Přiveďte své děti na zimní stadión a zkuste investovat. Prospěje to Vašim dětem a budoucnu novobydžovského hokeje.

Je nejvyšší čas rozšířit mládežnickou základnu a věnovat jí pozornost. Jinak není budoucnost hokeje v Novém Bydžově nijak růžová. Děti na hokej musí přivést rodiče.

PK

Policie hlásí

■ **Pro trestný čin podílnictví je stíhán pachatel G. D., který ukryl a poté na sebe převedl - požíval alkoholické nápoje, ač věděl, že pocházejí z krádeže provedené G. D. do obchodu Salavovo řeznictví začátkem letošního roku.**

■ **Z trestných činů maření výkonu úředního rozhodnutí a ohrožení pod vlivem návykové látky je stíhán pachatel ze Starého Bydžova, který koncem října v pozdních nočních hodinách řídil pod vlivem alkoholu traktor zn. Zetor, ačkoliv mu byl rozhodnutím správního orgánu PČR vysloven zákaz řízení motorových vozidel na dobu 24 měsíců.**

■ **Ve spolupachatelství pro trestný čin krádeže je vedeno trestní řízení proti H. J. a K. M., kteří vnikli do objektu Mateřské školy v Novém Bydžově, kde následně pronikli do maringotky, odkud odcizili nápoje, které užili pro svoji potřebu. Dále odcizili po odstranění lanka a zámku spodní díl skládacího hliníkového žebříku, který potom prodali a peníze užili pro svoji potřebu. Jednáním pachatelů vznikla firmě J. Chlad škoda ve výši 5.500,— Kč.**

■ **Z hosta se stal zloděj, který v letních měsících v průběhu návštěvy odcizil z nezajištěné zásuvky u stolu finanční hotovost ve výši 1.900 DM s peněženkou, čímž poškozené způsobil škodu ve výši 35.000,— Kč. Za svoje jednání se bude zodpovídat před soudem.**

■ **Šetřením policistů bylo zjištěno, že v letních měsících pachatel K. J. nejdříve slovně a pak i fyzicky napadl svoji dceru, a to tak, že ji nejdříve bil rukama a pak nalezeným kusem kabelu a dále jí vyhrožoval zabitím - uškrcením, čímž jí způsobil zranění, které si vyžádalo lékařské ošetření. Poškozená osoba dala souhlas k trestnímu stíhání svého otce, proti kterému je vedeno vyšetřování.**

■ **Dne 14. 11. 1996 oznámil na OOP v Novém Bydžově vedoucí restaurace Č. B., že do restaurace se někdo vloupal. V ní pak pachatel vypáčil výherní hrací automaty a dále odcizil větší množství cigaret. Škoda byla vyčíslena na částku 16.000,— Kč. Následující den byl jako pachatel policejními orgány zjištěn zaměstnanec cirkusu, který v polovině listopadu v Novém Bydžově hostoval. Pachatel H. R. měl již v době odhalení odcizené věci dobře uschované v cirkusácké maringotce, která byla již připravená k výjezdu z města.**

■ **Trestného činu výtržnictví se v polovině měsíce září dopustil K. J., který v herně FAIR-PLAY obtěžoval další přítomné hosty tím, že konzumoval jejich nápoje, slovně je urážel, ničil zařízení herny a slovně napadal personál. Poté co byl vyveden z provozních prostorů herny na ulici, domáhal se vstupu do herny tak, že rukou bouchal na skleněné výplně vstupních dveří a poté tuto výplň rozbil. K vystřízlivění byl předán na PZS. Za své „husarské" kousky se v tomto již nejednom případě bude zodpovídat před soudem.**

O. M.

POŠTA NOVÝ BYDŽOV

Nejen v novém kabátě

Dne 29. 11. 1996 byla slavnostně předána rekonstruovaná pošta Nový Bydžov za účasti přednosty Okresního úřadu ing. Vlčka, generálního ředitele České pošty ing. Přibyla, zástupců ObSP východní Čechy a zástupců Provozního ředitelství Obvod Hradec Králové. Za Městský úřad se účastnil prof. Prokop, přítomni byli též zástupci sdělovacích prostředků. Pro veřejnost byla pošta otevřena dne 2. 12. 1996.

Co předcházelo celkové rekonstrukci budovy pošty a jaké byly příčiny?

Pošta v ulici Jablonského 505 zajišťovala provoz od roku 1901, v budově byla místní a meziměstská telefonní ústředna, telegraf, rozhlas po drátě a telefonní mechanici. Výstavbou nové telekomunikační budovy v Gallatově ulici se uvolnil prostor pro poštovní služby. Od roku 1980 probíhaly v budově některé úpravy, které si vyžadoval havarijní stav budovy a které měly zlepšit prostředí jak pro uživatele pošty, tak i pro pracovníky. Bez omezování provozu byla vyměněna okna v budově pošty, dveře, podlahové krytiny a střešní krytina. Místnosti, které sloužily telekomunikačnímu provozu, byly upraveny a předány poštovnímu provozu. Stavební práce zajišťovaly různé firmy dle finančních možností České pošty, některé práce byly prováděny svépomocí.

Nevyhovující elektroinstalace a způsob vytápění budovy pošty byly jedny z hlavních příčin pro celkovou opravu budovy. Pro dokreslení způsobu vytápění si představme, že 20 tun uhlí, které pošta použila v topném období na vytápění, bylo ručně vynešeno domovníkem - topičem ze sklepa po budově pošty, jedna cesta s uhlím do 2. poschodí čítala 70 schodů, k tomu připočtěme zvýšenou prašnost při vynášení teplého popela a 10 stupňů teploty při ranním nástupu pracovníků v pondělí v zimním období, kdy venkovní teploty klesly pod mínus 15 stupňů.

Z důvodu automatizace pošt (APOST), kdy na jednotlivá pracoviště jsou instalovány počítače s tiskárnou, a z důvodu celkového nevyhovujícího stavu budovy bylo v roce 1995 rozhodnuto o celkové rekonstrukci budovy pošty. Investorem stavby byla Česká pošta, odštěpný závod východní Čechy, realizaci stavby zajišťovala na základě výběrového řízení firma MEDIS Hradec Králové. Předpokládané celkové náklady měly přesáhnout 5 miliónů Kč.

V říjnu 1995 byl provoz pošty přechodně přestěhován do přízemí budovy SPT TELECOM v Gallatově ulici. Pochopením pracovníků TELECOMU (zejména p. Milana) bylo vytvořeno jak pro pracovníky pošty, tak pro uživatele pošty prostředí, které dostatečně vyhovovalo zajišťování požadovaných služeb. Přestěhování provozu pošty předcházela instalace náhradních přepážek a úprava provozních místností, o které se nejvíce zasloužil p. Zdeněk Steklý, náš brigádník, znalec mnoha řemesel.

Firma MEDIS zahájila rekonstrukci budovy v říjnu 1995, termín dokončení byl červenec 1996. V budově byly provedeny některé stavební úpravy včetně vybudování sociálního zázemí, nová elektroinstalace, rozvody vody a odpadů, plynové topení, místní telefonní ústředna, obklady, dlažby, včetně opravy schodiště a opravy střechy. Nová fasáda na budově pošty zachovala původní prvky. Termín dokončení stavby červenec 1996 se firmě MEDIS nepodařil dodržet, závěrečné práce byly zajišťovány přes ObSP východní Čechy jinými firmami. Z důvodu omezených finančních prostředků se nepodařilo zajistit některé práce (dlažba ve dvoře, rampa), jejich realizace bude pokračovat v příštím roce.

Jednou z podmínek při schvalování projektu byl bezbariérový přístup do budovy pošty. S tím souviselo i umístění všech přepážek v přízemí budovy. I když prostor pro uživatele pošty není velký, předpokládám, že se vytvořilo důstojné prostředí, které se většině bude líbit. Tuto změnu jistě přivítá mnoho, zejména starších občanů, kteří již nemusí absolvovat cestu pro důchod nebo s poštovní poukázkou do 1. poschodí.

V souvislosti se zpracováním přijatých zásilek na počítačích byla změněna pracovní doba u přepážek následovně:

pondělí - pátek
8.00 - 12.00, 13.00 - 17.30

sobota
8.00 - 10.00

Na poště byla zrušena telefonní přepážka. Telefonní styk si zajistí uživatelé prostřednictvím telefonních automatů. Naše pošta zajišťuje pouze prodej telefonních karet.

Z důvodu instalace místní telefonní ústředny došlo ke změnám telefonních čísel. Na pracoviště pošty, které přepojuje jednotlivé přepážky, jsou telefonní čísla: 23 297 a 23 284. Vedoucí pošty 23 250 a peněžní přepážka 23 252 jsou přímá čísla bez možnosti přepojení.

Co říci závěrem? Poděkovat všem spolupracovnicím a spolupracovníkům, kteří se podíleli na vystěhování a nastěhování pošty bez omezení jejího provozu. Zároveň přeji těm, kteří se přátelí s novou technikou, aby si brzy porozuměli.

Všem klientům, kteří navštíví naši poštu, přeji, aby odcházeli spokojeni nejen s poskytnutými službami, ale i s jednáním celého našeho kolektivu.

Jiří Vojtíšek,
vedoucí pošty

Generální ředitel České pošty ing. Přibyl otevírá přestřižením pásky nově rekonstruovanou poštu *Foto S. Hrubá*

NADACE DIVADLO DĚKUJE VŠEM ČLENŮM A PŘÍZNIVCŮM ZA DOSAVADNÍ POMOC A SPOLUPRÁCI A DO NOVÉHO ROKU PŘEJE HODNĚ ÚSPĚCHŮ PŘI ZÍSKÁVÁNÍ DALŠÍCH PŘÍSPĚVKŮ NA DOSTAVBU A ZNOVUOTEVŘENÍ DIVADLA.

Výroční shromáždění Nadace Divadlo se koná

V ÚTERÝ 21. LEDNA 1997

v Kulturním klubu MEKKA (Balounkově vile) v Husově ulici od 19 hodin.

Zveme členy Nadace i další příznivce našeho divadla.

MEKKA - krátké ohlédnutí

Na závěr roku se sluší ohlédnout se, pozastavit, bilancovat.

V uplynulém roce jsme uskutečnili řadu zajímavých akcí. Mimo koncerty všech možných žánrů jsme připravili několik představení pro mateřské a základní školy. Bohužel, technické zázemí klubu neumožňuje představení náročnějších divadel. Podařilo se nám připravit i organizačně velmi obtížné akce, jako Novobydžovský čtverec, Letecký den, Neckyádu, Divadelní Bydžov apod.

Proto bych chtěl využít této příležitosti a poděkovat všem sponzorům a dobrovolným spolupracovníkům za pomoc a spolupráci. Činím to anonymně, protože bych nerad na někoho zapomněl.

Vybudováním venkovního pódia vzniklo příjemné prostředí pro zahradní koncerty. O některé naše akce projevily zájem i regionální sdělovací prostředky, což svědčí o jejich atraktivnosti.

V příštím roce se budeme snažit formou grantových projektů získat finanční prostředky na připravované programy. Chceme reprizovat úspěšné pořady, ale zařadit i nové. Ve spolupráci s Klubem přátel Emy Destinnové chceme připravit Malátův Bydžov a řadu dalších pořadů. Jakých? Nechte se překvapit.

Věřte, že přes technické a finanční problémy děláme, co můžeme. Zachovejte nám přízeň — ať už jako diváci, tak i jako spolupracovníci.

Veselé Vánoce a bohatý kulturní rok 1997

přeje M E K K A

Mikuláš v sokolovně

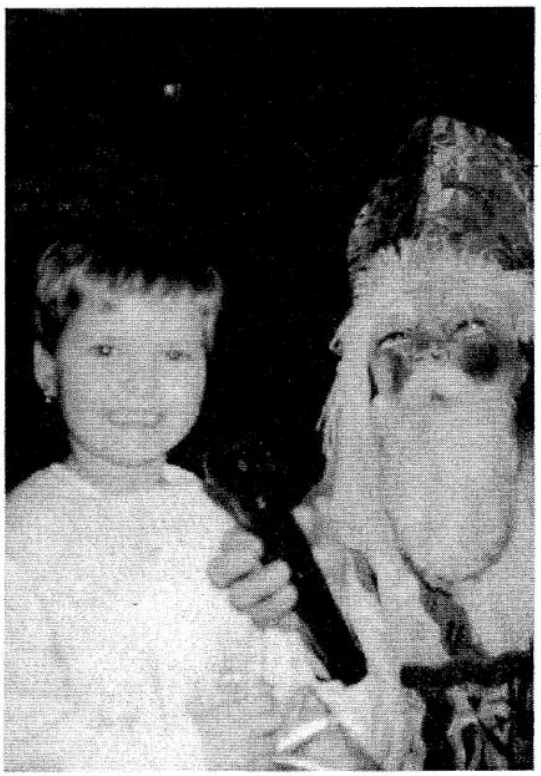
Ne, to se nekonala 2. prosince 1996 v sokolovně v podvečer diskotéka nebo jiná společenská zábava, to jen měly sokolské děti na návštěvě ve své svatyni — sokolovně — Mikuláše a čerta. Sešlo se na 90 dětí, a to ještě dalším zabránila v účasti nemoc, aby přivítaly jako již tradičně každý rok dvě tak populární osoby. Mikulášská besídka je spojena s ukázkami cvičení všech žákovských složek — od těch nejmenších až po nejstarší žactvo. Bylo tomu i letos. Děti se pečlivě připravovaly několik týdnů na vystoupení, aby Mikuláši předvedly, co se za celý rok v tělocvičně naučily. Samozřejmě se chtěly pochlubit také i rodičům a prarodičům, kterých se v sokolovně sešlo nevídané množství, takže sokolovna byla zcela zaplněná.

Cvičení začly ty nejmenší — předškolní děti, jejichž počet od loňského roku neobyčejně vzrostl ... Se vší vážností předváděly svičení na lavičkách a žíněnkách a mezi obecenstvem sklidily zasloužený potlesk. Starší děti pak předváděly také obtížnější cviky na trampolíně. Nechyběl ani aerobik, který s úspěchem předváděly starší žákyně. Jejich cvičení na nářadí dokázalo, že žákyně ve cvičení udělaly značný pokrok. Nakonec ukázali žáci na gymnastickém pásu své akrobatické sestavy, v kterých nechyběly prvky vyšší obtížnosti. Ve cvičení na trampolíně přesvědčili žáci, že toto nářadí patří k nejoblíbenějším. Skoky a salta byly perfektní. Zaslouženě sklidili žáci bouřlivý potlesk.

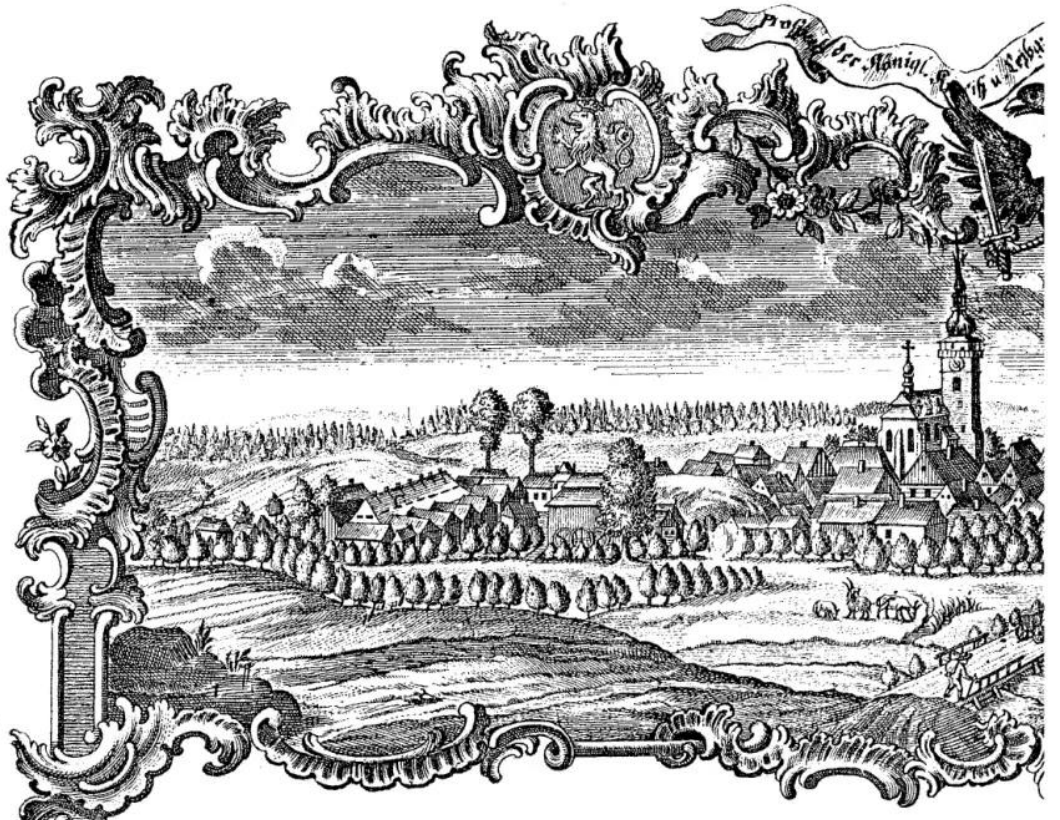
Kolem 17. hodiny nastal ten správný okamžik. Rozzářená sokolovna se náhle ponořila do tmy. Dětem se zatajil dech. Co se to děje? Ano, Mikuláš a čert přicházejí. Sledováni reflektory procházejí sálem a zároveň jsou sledováni zraky rozechvělých dětí. Znovu rozzářená tělocvična ukázala Mikuláše v plné kráse. Přivítal přítomné děti a podivil se jejich velkému počtu. Poděkoval jim za pěkné vystoupení a popřál jim mnoho úspěchů v další cvičební činnosti. Děti pak na oplátku Mikuláši předvedly mnoho básniček, říkanek a písniček. V dobré pohodě byla besídka ukončena rozdáváním dárků.

Srdečný dík patří všem, kteří se podíleli na uspořádání mikulášské besídky a připravili tak dětem pěkné zážitky.

mp

Malá sokolka Lucinka Rudolfová přednáší Mikuláši básničku Foto M. Pavelka

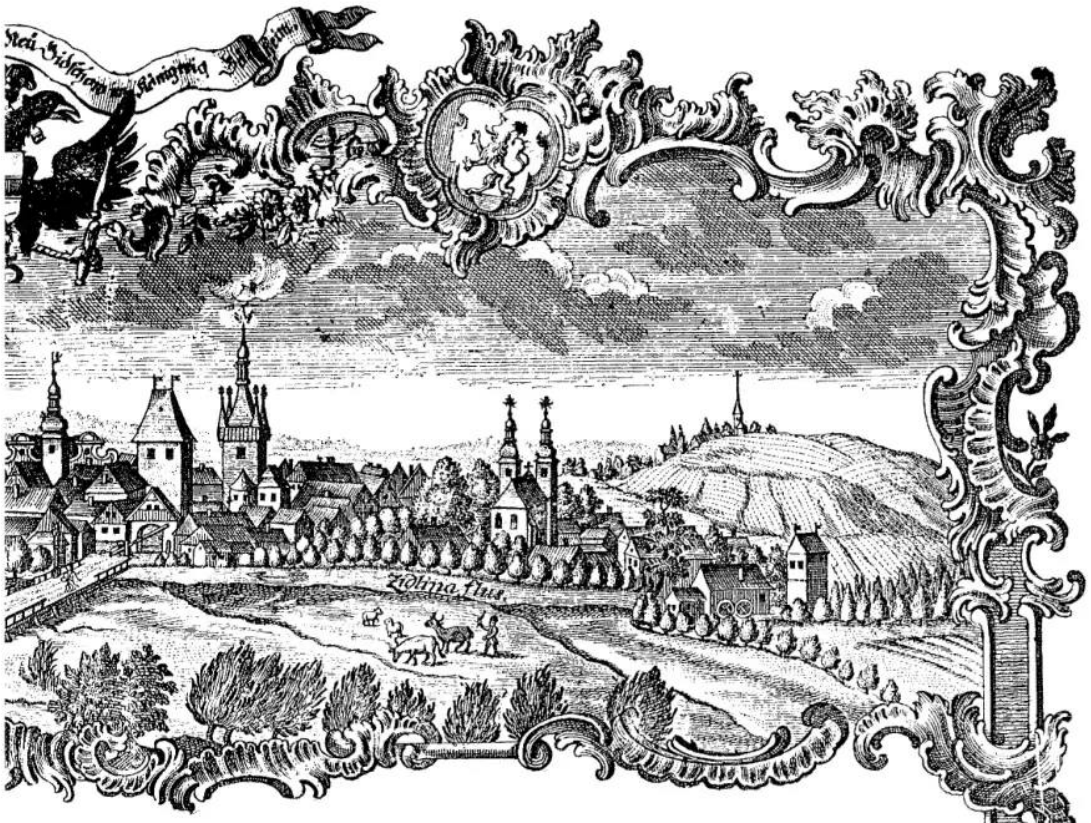
KRÁLOVSKÉ VĚNNÉ A KR

na rytině blanketu cechovního výučního

Rytec zvolil pohled od východu z metličanského návrší, odkud bylo možno město zobrazit se všemi jeho hlavními dominantami a s výtvarně zajímavým popředím i pozadím. Luka v popředí oživil dobytkem s pasákem, vyvýšenou silnici na hatích dvěma pocestnými a povozem s koňským spřežením. Při levé straně silnice zaujmou dvě sochy – barokní socha sv. Jana Nepomuckého (předchůdkyně nynější sochy téhož světce z roku 1888) a socha P. Marie Svatohorské z roku 1774 (po přenesení je při zdi sakristie kostela sv. Vavřince).

V městském panoramatu vystupuje několik hlavních staveb – při pohledu zleva: dlouhá sedlová střecha kasáren, druhý městský mlýn se třemi koly, děkanský kostel sv. Vavřince, ozdobné štíty s věží staré radnice, nižší věž Metličanské brány s pozdviženou dřevěnou závorou, vyšší věž Starobydžovské brány, kostel sv. Trojice se dvěma věžemi, první městský mlýn se dvěma koly a věž městské vodárny. Za druhým městským mlýnem autor

P. 9

SKÉ MĚSTO NOVÝ BYDŽOV

od Ignáce Otta z Trutnova (po roce 1780)

také zobrazil vyvýšený Kopeček. Překvapí, že na vedutě není zachycen ani zlomek zbývajících městských hradeb u Metličanské brány. V pozadí vpravo vyniká štíhlá věž starobydžovského kostela sv. Prokopa. Formě zobrazování na starších vedutách odpovídá německý nápis „Zidlina flus" se šipkou, s označením směru toku řeky Cidliny.

Nový Bydžov byl tehdy sídlem Bydžovského kraje, který vznikl v roce 1751, Krajský úřad zůstal ve městě jen do roku 1784, kdy byl přemístěn do Jičína, ale název kraje se nezměnil až do nové správní reformy v roce 1850. Do Bydžovského kraje patřila mimo jiné i města Hořice, Vrchlabí, Jičín, Poděbrady, Chlumec nad Cidlinou, Rokytnice nad Jizerou, Nová Paka a Jilemnice. Nový Bydžov zůstal po celé období největším městem kraje. Ze 2.866 obyvatel v roce 1788 zde počet obyvatelstva vzrostl na 4.919 v roce 1850.

J. P.

1997

Z DĚJIN POŠTY V NOVÉM BYDŽOVĚ

Počátky poštovního spojení přes Nový Bydžov spadají už do neklidných let třicetileté války. Tehdy zde ovšem ještě nevznikla stálá poštovní stanice, ale jen mimořádný „post" posla pro okamžité vojenské potřeby.

První konkrétní doklad pochází z počátku ledna 1636, kdy císař Ferdinand II. na žádost Filipa hraběte z Mansfeldu nařídil, aby bylo zřízeno poštovní spojení z Prahy do Slezska. Obce ležící na trati v přiměřené vzdálenosti si měly vzájemně dnem i nocí posílat poštovní posly a kurýry, platit je a výlohy si pak odečíst z kontribučních dávek. Dokument uvádí následující stanice — Brandýs, Nymburk, Městec Králové, Skochovice, Nový Bydžov, Jaroměř a Dušníky. Spojení, o jehož činnosti však bližší zprávy chybějí, bylo záhy zrušeno, když vojenské důvody pominuly.

Pro rychlejší dopravu císařské pošty za pobytu Ferdinanda III. v Řezně v souvislosti s dalšími válečnými událostmi bylo nařízením z 20. července 1638 pěší poštovní spojení z Prahy s Kladskem a se Slezskem obnoveno, a to tak, že jeden posel měl „běžet" z Prahy do Nymburka, druhý z Nymburka do Nového Bydžova, třetí do Náchoda, čtvrtý do Kladska, pátý do Frankensteinu a šestý do Vratislavi. Dopravu pošty v těchto městech měl za 8 zlatých měsíčního platu vykonávat některý měšťan nebo radní, který byl odpovědný za správné odesílání poštovních pěších poslů. Rentmistr české komory platil posla z Prahy do Nymburka a ostatní posly vypláceli výběrčí kontribuce ze své pokladny. Po návratu císaře do Vídně šla pošta do Kladska a Slezska opět obvyklou poštovní cestou přes Moravu.

Ovšem už koncem června 1640 Ferdinand III. předchozí pěší poštovní spojení obnovil. Tehdy se udrželo od 4. července 1640 až do konce října 1641. Taxa poštovních poslů byla stanovena na 9 krejcarů od každé míle (přibližně 7,5 km).

Spojení pěšími posly bylo zdlouhavé, pošta z Prahy do Vratislavi šla 4 až 5 dnů. Díky zachované stvrzence (Postzettel), na které musela být v každé stanici zaznamenána doba příchodu, známe přesný časový postup předávání zásilky. Z Prahy byly dva balíky vypraveny už ve čtvrtek 1. dubna 1641 v 5 hodin ráno (tj. asi v 11.15 hod.) a posel s nimi do Nymburka došel v pátek 2. dubna ve 14 hodin českého orloje (tj. asi v 8.30 hod. ráno) a hned další posel byl odtud poslán do Nového Bydžova, kam dorazil ve 20 hodin českého orloje (tj. ve 14.30 odpoledne). První známý správce novobydžovské poštovní stanice Jan Unčovský tehdy na stvrzenku napsal: „Ve 20 hodin českého orloje z města Nymburka přinešeny dva pakety ordinárních psaní k úřadu pánů rychtářů města Nového Bydžova, kteréžto ihned po rychlém poslu do města Náchoda odeslány jsou. Actum v Bydžově dne 2. aprilis 1641. Jan Unčovský v. r." Po „čerstvém" poslu šla zásilka dále do Náchoda, kam byla přinešena k úřadu purkmistra v sobotu 3. dubna v 15 hodin českého orloje (tj. v 9.30 hod. dopoledne). Další posel hned odtud pokračoval do Kladska a sem došel kolem 7. hodiny odpoledne (tj. ve 13.30 hod. odpoledne), odtud další dorazil v neděli 4. dubna večer do Frankensteinu a jiný pokračoval do Vratislavi. Protože však bylo město už uzavřeno, musel čekat až do pondělí 5. dubna ráno, kdy městské brány opět otevřeli.

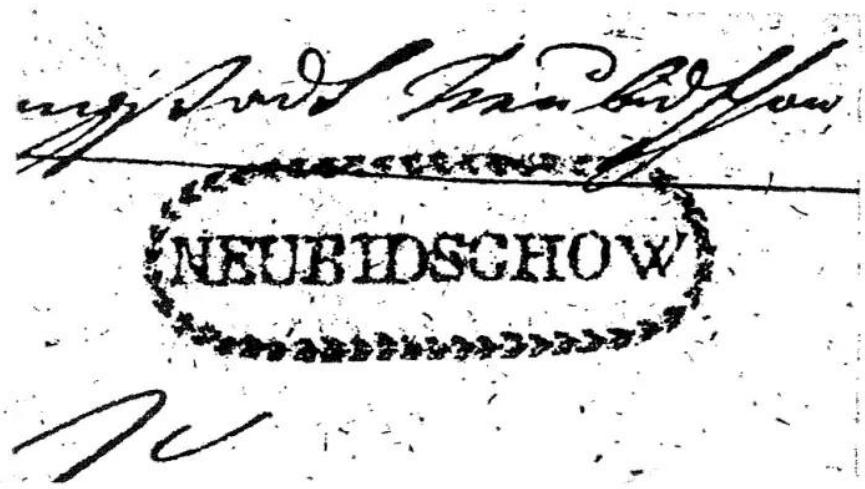
Po čtrnáctidenním provozování delší trati do Kladska přes Český Brod, Týnec, Pardubice, Vysoké Mýto a Lanškroun bylo místodržitelským příkazem z 26. června 1642 zřízeno poštovní spojení kratší cestou přes Nymburk, Nový Bydžov a Jaroměř. Původně místodržící chtěli zavést jízdní poštu, ale na základě doporučení pražského přednosty F. Pruggera dali v nejisté válečné době přednost bezpečnější poště pěší. Pro případ nezbytné potřeby však na každé stanici měli mít v pohotovosti čtyři až pět koní pro císařské kurýry a vysoké důstojníky. Do sotva obnoveného spoje však nepříznivě zasáhly silné švédské oddíly operující už počátkem července 1642 kolem Nového Bydžova a Hradce Králové a poštovní spojení muselo být opět přerušeno.

V dalším roce bylo zřízeno jízdní poštovní spojení s císařskou armádou z Prahy do Hradce Králové přes Poděbrady a na základě Pruggerova návrhu vydal císař Ferdinand III. 5. července 1643 reskript o obnovení pěší pošty do Kladska s tím, že však dřívější stanice v Jaroměři a Dušníkách nebyly zřízeny a posel z Nového Bydžova nosil poštu 6 mil cesty až do Náchoda (asi 45 km) a náchodský posel musel jít 5 mil až do Kladska (asi 37,5 km). Zrušení dvou stanic značně ztížilo poštovní dopravu na trati, a proto počátkem ledna 1644 byla stanice v Náchodě zrušena a obnoveny dvě dřívější stanice v Jaroměři a Dušníkách. V říjnu 1644, kdy byl v důsledku válečných akcí opět uvolněn průchod ze Slezska k Vídni, kladská trať ztrácela na významu a dvorská pošta k Vídni byla opět dopravována přes Moravu.

V prosinci 1645 po uvolnění cesty do Kladska bylo opět pěší poštovní spojení z Prahy přes Nymburk, Nový Bydžov a Jaroměř obnoveno a po několik dalších let dopravovalo poštu dvakrát týdně.

Po skončení třicetileté války ztratilo poštovní spojení někdejší vojenské důvody a po dočasném přerušení bylo koncem srpna 1652 obnoveno po dobu císařova pobytu v Řezně jako pěší pošta se stanicemi v Nymburce, Novém Bydžově a Náchodě.

Pěší pošta byla znovu obnovena koncem února 1657 se stanicemi v Nymburce, Novém Bydžově a Náchodě. V červenci téhož roku si potřeba rychlého spojení dvora císaře Leopolda I. s armádou v Polsku za pobytu v Praze vyžádala zřízení jízdního poštovního spojení z Prahy do Kladska. Poštovní stanice byly tehdy v Radonicích, Lysé, Nymburce, Městci Králové, Novém Bydžově, Hněvčevsi, Jaroměři, Náchodě, Dušníkách a Kladsku. Po uzavření míru v roce 1660 zůstalo Kladsko opět bez přímého spojení s Prahou a teprve v lednu 1664 při příležitosti zasedání říšského sněmu v Řezně bylo toto jízdní spojení znovu obnoveno. Pěší poštovní spojení přes městské posly v Nymburce, Novém Bydžově a Náchodě znovu začalo už v polovině září 1663. Když císař Leopold I. koncem června 1664 z Řezna odejel, bylo jízdní poš-

Nejstarší známé poštovní razítko Nového Bydžova na dopise z roku 1832 z doby tzv. sběrny dopisů — ze sbírky P. Langra (zvětšeno)

tovní spojení s Kladskem hned počátkem července zrušeno.

Jízdní poštovní spojení bylo ještě přechodně zřízeno od konce června do konce října 1669 a trvale potom od jara 1675 jako „slezský kurs" z Prahy přes Kladsko do Slezska. V Novém Bydžově převzal poštmistrovství císařský rychtář Jan Jindřich Tejnecký, který měl pro jízdní spojení dost dobrých koní.

Ale kolem roku 1685 došlo ke změně. Dosavadní trať z Prahy přes Radonice, Lysou, Nymburk a Městec Králové už Nový Bydžov míjela a uhnula přes Chlumec nad Cidlinou a Hradec Králové na Jaroměř a Náchod. Tím také na více než 150 let pošta v Novém Bydžově skončila a zůstala zde pouze tzv. sběrna dopisů (Briefsammlung), odkud zvláštní posel zásilky odnášel na poštovní stanici v Chlumci nad Cidlinou.

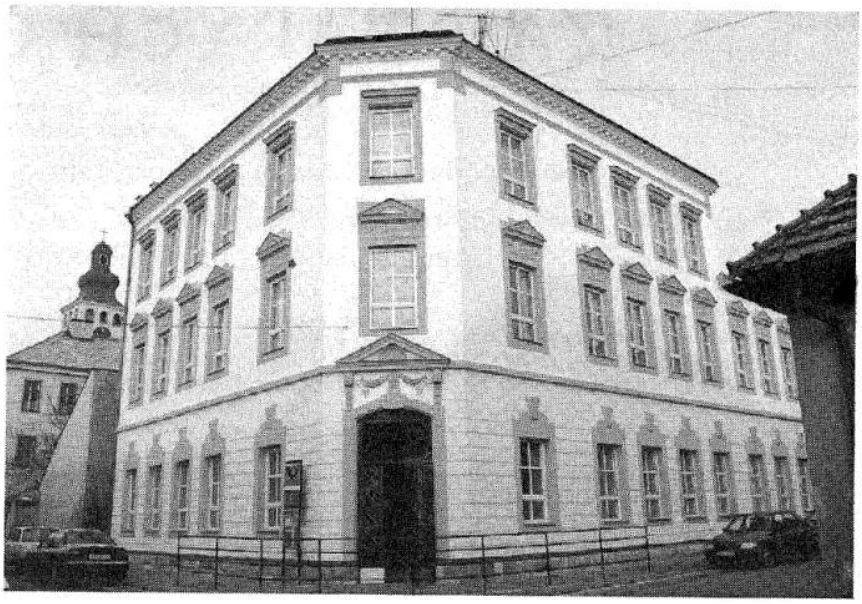
Seznam poštovních stanic z 1. března 1749 na trati Praha — Slezsko uvádí následující lokality: Radonice, Lysá, Nymburk, Městec Králové, Chlumec nad Cidlinou, Hradec Králové, Jaroměř a Náchod.

Od druhé poloviny 18. století se postupně s přepravou dopisů a jiného materiálu začala rozšiřovat i poštovní přeprava cestujících. Podle francouzského vzoru byla také u nás zahájena výstavba prvních umělých štětovaných silnic, tzv. chaussée, které byly financovány ze státní pokladny (erára).

* * *

Znovuzřízení pošty v Novém Bydžově v prosinci 1837 předcházela nezbytná stavba silnice z Chlumce nad Cidlinou přes Nový Bydžov do Konecchlumí v letech 1828 až 1836. Při výstavbě silnice byly pro rozšíření komunikace zbořeny obě fortny — k Chlumci a ke Sloupnu — a město tak ztratilo další dvě starobylé památky.

Sídlem pošty se stal nově postavený jednoposchoďový dům na Pražském předměstí (dnes na Revoluční třídě čp. 213), známý dodnes mezi staršími občany pod názvem Na staré poště. Pošta používala pro dopravu osob a zásilek poštovních vozů tažených koňmi po silniční trati a pro dopravu zásilek také pěších pochůzek. Novobydžovské poště bylo trvale přiděleno osm koní. Původní úřední agendu v počátcích obstarával jediný úředník - poštmistr, ale záhy po rozšíření provozu mu byl přidělen ještě poštovní expeditor.

Nově rekonstruovaná pošta Foto S. Hrubá

Po dostavbě silnice přes Prasek byla v roce 1861 zřízena přímá poštovní doprava mezi Novým Bydžovem a Hradcem Králové.

Už od roku 1845 mohli cestující využít železničního spojení s Prahou ze stanice v Týnci nad Labem (Labské Tejnici). Do stanice je z Nového Bydžova dopravoval poštovní vůz. Z dvojjazyčného letáčku se např. dovídáme o nové poštovní jízdě od 16. dubna 1863 z Nového Bydžova přes Chlumec do Labské Tejnice v nočních hodinách, „s kteroužto i páni cestující dovážeti se budou". Cesta trvala 2 hodiny 40 minut a jízdné stálo 70 krejcarů.

30. listopadu 1866 byl v Novém Bydžově otevřen samostatný telegrafní úřad, oddělený od pošty.

* * *

Zásadní změnu do města přineslo zavedení železnice. Provoz severozápadní dráhy v úseku Velký Osek — Ostroměř byl zahájen 21. prosince 1870. Doprava osob a zásilek v poštovních vozech po silnici skončila a pošta se přestěhovala do vnitřního města — do nárožního Bergmannova domu (pozdější Pavelkovy tiskárny) — čp. 518 v ulici Boženy Němcové.

20. března 1891 byl sloučen poštovní úřad s úřadem telegrafním a otevřen jako „erární poštovní a telegrafní úřad v Novém Bydžově". Vedením úřadu pověřili poštovního oficiála Václava Řezáče. V té době byl už u telegrafního úřadu zřízen telefon. Po pěti letech měl poštovní úřad 12 pracovníků.

Nynější poštovní budovu postavil svým nákladem a podle vlastních plánů místní stavitel Alois Jedlička — stavební povolení bylo vydáno 28. února 1900 a 25. února 1901 byla dokončená stavba kolaudována. V budově stavěné pro potřeby pošty byl nejprve poštovní úřad v nájmu a od stavitele Jedličky ji odkoupil až v roce 1912.

Období staré pošty kromě archivních písemností dokládají zajímavé exponáty v novobydžovském muzeu — stejnokroj postiliona (kabát, čepice a pásy s odznakem na rukáv) a první úřední telefon.

Letos uplynulo už 360 let od první písemné zmínky o poštovním spojení přes Nový Bydžov a v prosinci příštího roku si připomeneme další významné jubileum — obnovené poště v našem městě bude 160 let.

Jaroslav Prokop

Město Nový Bydžov

NABÍZÍ K PRONÁJMU

nebytové prostory v nově budovaném domě s pečovatelskou službou ve Fučíkově ulici č. 873, 874 v Novém Bydžově

určené pro zřízení lékařské ordinace, kadeřnictví a prodejny potravin.

Bližší informace podá odbor správy majetku města MěÚ v Novém Bydžově.

Vánoce v chrámu sv. Vavřince

24. 12. Půlnoční mše:
J. J. Ryba: HEJ, MISTŘE

25. 12. E. Marhula: Česká mše vánoční
9.15 hodin
Odpoledne: zpívání u jesliček

Účinkují: chrámový sbor a orchestr, žáci a učitelé ZUŠ a všichni, kdož mají rádi koledy a pastorely

ZA STARÝCH ČASŮ

Kapitola první,
která podává svědectví o mé praštěnosti a posedlosti,
skrze které mě musel starší bratr vodit k „šúvám“, za což nade mnou vyslovil kletbu,
která se na štěstí pro mne nevyplnila.

Abych se ve světě neztratil, poučili mě v tomto směru moji rodiče již velmi záhy, sotvaže jsem se začal stavět na zadní, a naučili mě říkat, jak se jmenuji a odkud jsem. Ale protože jsem tehdy ještě mluvit neuměl a jen jsem brebtal, vyznívaly mé nacionálie v mé osobní interpretaci asi takto:

„Akapozazikubydovaminkapahy - fi!“

To „fi“ znamenalo odplivnutí, kterým jsem jen napodoboval otce, jenž po mém výkonu vždycky jakoby uleknutě odskočil, odplivl si, a pokukuje po mně po očku, říkal: „Tfí, kluku, to sem se lek!“ Ale protože jsem tehdy ještě ani plít neuměl, vypadalo to, jako kdybych na konci svého proslovu kejchnul, což také jednou paní Veselá, stojíc nade mnou v němém úžasu a pohlížejíc na mne z výšky přes své sprásknuté ruce, kvitovala upřímným: „Pozdrav pámbů!“ To „... minkapahy“ znamená — Mirek z Prahy —, což byl Mirek Klímů, synek Klímových z Prahy, pobývajících občas u Šnáblů, kteří bydleli v naší půli domu, a jak se právě tenhle Mirek dostal do mého oznámení stran mé tehdejší adresy — to opravdu nevím. A že vůbec o celé té záležitosti vím, je jen díky mému nejstaršímu bratru, který mi tehdy dělal tlumočníka a interpreta, když jsem svůj projev na někoho, příkladně na paní Veselou, chrlil a cenil na ni roztomilé vyžrané pahejly svých zkažených mléčných zoubků.

Jako každé pachole v raném věku, byl jsem i já tehdy děcko geniální — anebo praštěné; to dnes už nechci rozhodnout, ale přece jen si myslím, že jsem z běžného normálu nevybočoval, když jsem se zanášel pološílenými myšlenkami při zakusování pořád a pořád menších kousíčků chleba, nebo si motal palici nad jednou z velkých reklamních tabulí koloniálu pana Hrušky, která chodce upozorňovala na tehdy všeobecně známou humburskou Balounkovu cikorii: velký balón nesl v koši Balounkovy cikorie, na jejich obalech byly obrázky balónků nesoucích košíčky s maličkými cikorečkami, na jejich mrňavoučkých obaleccích — — — a tady už mohla dělat své divy fantazie. Toto jakési zmatené polovědomí čehosi neznámého považuji za přirozený projev sotva probuzené individuality, která hledá svůj poměr ke světu i k sobě samé. Proto jsem se jako malý cvok nemohl vyhnout ani problému svobodné vůle a determinismu, když jsem byl jednou zaujat mozaikou chodníků z modrých a bílých kostiček, které na nich vytvářely arabesky z propletenců oblouků a jiných obrazců, a napadlo mě, jestli mě něco nutí, abych uhnul na levý oblouk nebo na oblouk pravý, a začal jsem se o tom se starším bratrem Milou přít. „Tak dobře,“ řekl jsem po marné disputaci, „tak já pudu po levý straně!“, prohlásil jsem kategoricky a naschvál jsem zahnul vpravo a vítězně se na bratra zašklebil. „Jo, kdepak, chlapečku,“ posmíval se mi on, „to právě se m u s e l o stát!“ — „Jo, jo, a co kdybych bejval nezahnul vpravo?“, namítal jsem naštvaně. — „Z a s e by se to m u s e l o stát!“ triumfoval. Nevím, jestli jsem položil závažnou otázku „proč?“, ale asi sotva, protože problém determinace a svobody vůle jsme tenkrát nevyřešili.

„Chtěl bys bejt mnou?“ zeptal jsem se ho jindy. Bylo to asi k večeru, snad si čistil boty, protože se patrně chystal — inu, kam jinam, než do Sokola. Chvíli mě zlobil a štval a pak na chvíli ustal ve své práci a řekl: „To jako jestli bych já mohl být tebou a ty mnou?“ Horlivě jsem přitakal. Zase se věnoval své práci. „To by asi nešlo,“ řekl pak, „to bys musel přeskočit ze svý kůže do mý a já ze svý do tvý.“ — A pak dodal: „Chtěl bys být ty mnou?“ — „Já ... nevím, asi ne.“ — „Tak vidíš, já tebou taky ne,“ řekl, zahodil kartáč do krabice a odešel do cvičení.

A protože v tom lepším světle se člověk ukazuje vždycky raději než ve světle špatném, budu se ještě chvíli dělat hezkým, než se pokusím kousnout do kyselého jablka. Tenkrát jsem trpěl ohromnou posedlostí po všem, co se samo pohybovalo nebo létalo, nejvíce však jsem byl zblázněn do železnice, speciálně do lokomotiv. Na ty bych se býval byl vydržel dívat celé dny, od rána do večera, a nejkrásnější podívanou pro mě bylo, když se na nádraží „šibovalo“. Lokomotivy jsem rozděloval na obyčejné mašiny a na „šúvy“. Šúvy byly mašiny „se škopíčkem“ na komíně a měly tím pádem svou vlastní eleganci a vydávaly svůj zvláštní zvuk. Jen vůni měly stejnou jako ostatní mašiny, pokud právě nechrlily uhelný čmoud a šířily kolem sebe pouze omamný odeur horké páry smísené s olejem. A moje zatížení se od lokomotiv automaticky přenášelo i na vagóny, kolejiště i ostatní příslušenství železnice. Chytal mě fantas, když jsem pozoroval při posunování, jak lokomotiva s velkým lomozem odstrkuje řadu vagónů a ony pak, po zaskřípění brzd vlaku, dál volně s jemným duněním odplouvají po kolejích k výhybkám, přes jejichž kolejové překážkové bludiště s charakteristickým pohvizdováním a povrzáváním s nepochopitelnou samozřejmostí a snadností přejížděly a v elegantních obloucích zahýbaly na správnou kolej, po níž pak dlouho, dlouho, jakoby poháněny neviditelnou silou, dál volně ujížděly, až s třeskotem narazily na seřazovaný vlak, přičemž byly odvážným číhajícím posunovačem okamžitě hbitě polapeny a k vlaku připojeny. V kolejišti se přitom pohybovali ještě další nádražní zřízenci: výhybkář čili „vekslař“ ručně přehazoval výhybky a dorozumíval se s hlasitým křikem s posunovačem u posunujícího vlaku; za skřípotu brzd a třeskotu srážejících se nárazníků vbíhal tento odvážlivec pod vlak a odpojoval příslušné skupiny vozů a pak zase hned vylézal, pronikavě hvízdal na nádražáckou píšťalku, za dne mával usmoleným červeným praporkem a za večera točil ve vzduchu lucernou, dávaje tak znamení strojvůdci na lokomotivě k další manipulaci vlakem.

V té dávné době člověk vnímal svět jinýma očima a jevil se mu jako tajemně krásný. Nenapadlo ho a ani ho napadnout nemohlo, že pro nádražní a vlakové zřízence nebyla jejich práce žádnou zábavou, nýbrž těžkou a nebezpečnou dřinou, když museli za ustavičného lomozu parostroje a srážení obrovitých kolosů, ať ve slunečním žáru nebo v třeskutém mrazu či mrholivých dušičkových večerů, pobíhat v kolejištích a do ochraptění na sebe hulákat: „Třetí volná!“ ... „Na pátou!“ ... „Pátá, hotovo!“ ... Ti arci nemohli mít pochopení pro nádherný ohňostroj jisker, který burácející stroj v kouři a parách vychrlil proti mlhavému a temnému nebi, když rozehnal poslední skupinu vozů zpět do nádraží.

Avšak má tehdejší posedlost nebyla jen, abych tak řekl, pasivní, nýbrž i aktivní a byla mi mocným impulzem k tvůrčí činnosti. Tenkrát jsem ještě uměl kreslit, až se dospělí nestačili divit (nebo se tak stavěli), a tak sotvaže jsem uviděl kus čistého papíru, chytaly mě z toho emoce, že se to rovnalo chorobnému vyšinutí mysli anebo pracovnímu či tvůrčímu nadšení. S neuvěřitelnou hladovostí jsem se hnal k čisté čtvrtce papíru a se zarytou zarputilostí jsem na ni vrhal mašiny, vlaky, tratě, celá nádraží, automobily, letadla, málokdy lidi a domy, a nějaká příroda mi mohla být už vůbec ukradená. Starý, zažloutlý, stářím zvetšelý náčrtník z předškol-

ního roku 1932 a výstřižek z dětské přílohy kterýchsi novin, kde se naši chlubili mými kresbičkami z téhož roku, to jasně dosvědčují. Ještě si pamatuji na den, kdy mi naše maminka řekla něco asi v tom smyslu: „Dnes mi namaluješ nějakou mašinu a nějaké auto, já ti povím jak a pošleme to do novin." Klečel jsem na židli, abych dosáhl na dílenský vál, na kterém náš otec vždycky pracoval, a přel jsem se o své představy s matkou a s Mílou, který se do toho tenkrát také montoval. Leckdy jsem škemral na nejstarším bratru Slávovi, aby mi „namaloval mašinu", a když se někdy milostivě uvolil tak učinit, byl to pro mě málem sváteční zážitek. Žasl jsem, jak tužka v jeho ruce hbitě kmitá a jak se pod ní jakoby nic zjevuje perfektní rychlíková lokomotiva. A byl jsem strašně nešťastný a někdy jsem i vzteky brečel, když jsem to ne a nemohl taky tak dokázat.

Když on byl malý, býval prý podobně pošahaný jako já. Kreslil křídou po celém dvorku i po dvorku paní Veselé samé „šíny" a „veksly" a s kamarádem Jindrou Šnáblem šibovali a šibovali. A bratr jezdil a šiboval skutečně opravdicky, neboť jeho nohy se proměňovaly v těžká hnací kola, ramena a ruce prodělávaly obtížnou proměnu v těžce pracující písty a páky parního stroje a pusa již hravě zastala hned funkci hulícího a supícího komínu, hned funkci parní píšťaly. Jeho celková proměna pokročila již tak daleko, že si vyjížděl na dálkové tratě po obrubnících městských chodníků, kde jezdil a šiboval dopředu i dozadu a vrážel do nepozorných lidí. Tenhle malér ho musel držet pěkně dlouho, protože co já vím, stěhovali jsme se do našeho baráku v roce 1928, mně byl jeden rok a jako batolivý pacholíček si matně pamatuji, že jeho to ještě docela nepustilo, ačkoliv byl o jedenáct let starší než já. Nemajíce to štěstí, abychom se byli bývali narodili u „krále železnic" nebo aspoň v rodině zazobaných pracháčů, zbývala nám toliko naše vlastní fantazie, takže bratr musel prodělávat své složité kafkovské metamorfózy, kdežto já propadal tichému šílenství svých obsedantních malířských představ, které byly kombinovány halucinačními přeludy, když jsem na kolejištích rýh stolu prováděl přesuny celých nákladních vlaků, seřazených původně z barevných kostek dětské stavebnice, anebo prázdných škatulek od zápalek.

Jenže teď přijde na přetřes ta horší stránka celé věci. Mašiny nám nejezdily za barákem; za těmi bylo třeba putovat jako za sedmi divy světa, na ně bylo nutno podnikat celé výpravy a po stopách šův bylo třeba jít jako po stopách vzácné zvěře. Byl jsem mrňavý, samotného mě naši ke „šraňkům" nepustili — ostatně bych se ještě bál — a rodiče nebo babička se mi věnovat nemohli, protože měli svých starostí dost. Nejstaršímu bratru mě rodiče obvykle nesvěřovali — na to byli dostatečně zodpovědní — a ostatně on byl „tenhle študent" a musel se učit a ne chodit za šúvami, a tak nevděčná funkce domorodého průvodce, který měl vodit malé panstvo na tyto výpravy, připadla ménu staršímu bratru — Mílovi.

Čenichal jsem po něm po baráku s ostražitostí ohaře a on mi unikal s bystrostí sokola. Od západu táhly větry věštící déšť a i přes tu dálku donášely houkání vlaků a mně se zdálo, že si tam šúvy z celého okolí dávají dostaveníčko a pořádají velký karneval, a to právě a zcela určitě teď, co já tady bezmocně trčím a bezcílně bloumám domem. Někdy se kmitl téměř už ve vrátkách jako tiše prchající hřebec, unikající svému udidlu. „Mamíí, Míla mně chce utýct! Ať mě veme sebou!" rozvřeštil jsem se v tom pádě takovým způsobem, že si to nadosmrti pamatovala i paní Veselá a naše máti ovšem stačila ještě pohotově hodit laso, které ho vzpínajícího, zpěněného vzteky a klnoucího svému osudu i mně, spolehlivě zastavilo a navrátilo zpět k povinnostem domorodého průvodce. „Tak ho vezmi sebou, protivu protivnýho; já tě pustím ven jindy," domlouvala mu matka, která ho někdy pouštěla, abych nevěděl. Jenže co to bylo platné, když on by právě teď to volno nejvíc potřeboval, protože měli s kluky smluvené utkání v „zaháněné", a to teď samozřejmě padá a Féďa Pavelků, Jarka Modřických a nevím, kteří ostatní, budou marně čekat.

Dával mi cestou všelijak najevo svou nelibost, když mi trpce vyčítal, jak zlou jsem jeho sudbou, a prohlašoval, že se u „šraněk" zdržíme jen krátko a pak půjdeme zase domů a že na nádraží dnes stejně není ani vagón, ba ani nárazník, tak co že tam „hergot" budem dělat, sliboval mi, že mě někam zavede a pak jednoduše uteče, protože se s takovým blbcem jako já nebude tahat a otravovat a posmíval se mi, že jsem ocásek a žalobníček, když jsem začal tvrdě uplatňovat svá privilegia a s odkazem na vyšší instance vyhlašovat těžké trestní sankce. A dlužno dodat, že on si byl případných postihů dobře vědom a že rámec jemu svěřených čestných povinností, pokud moje paměť sahá, nikdy nepřekročil. Vše, nač se ve své pomstychtivosti a v blouznivé víře ve spravedlivou odplatu Nebes zmohl, bylo jeho vroucí přání, které nade mnou vyslovil téměř jako formuli pochmurné kletby: „Ty kluku, já bych ti přál, abysme měli ještě jednoho takovýho kluka, jako seš ty, abys s ním musel chodit tak, jako já s tebou!" Kletba se po mně hrnula jako lavina, ale já se pod ní jen otřepal a dál si vedle bratra podle nálady buď bezstarostně, anebo s nadmutou hubou vykračoval, maje ho k sobě spolehlivě připoutaného jako na provázku. Kdepak by se asi tak u nás mohl vzít nějaký další pitomý kluk?

Ing. J. Provazník

Klub kaktusářů A. V. Friče

My, členové Klubu kaktusářů Alberto Vojtěcha Friče v Novém Bydžově, jsme pravděpodobně poslední zájmovou organizací, která každoročně pořádá přehlídku své zájmové činnosti na veřejnosti. Ta letošní byla opět pod tradičním názvem HOBBY 96 a krom našich kaktusů, sukulentů, citrusů a bonsají dává prostor k prezentaci vlastních sbírek i ostatním zájemcům. Přízemí Základní školy v Klicperově ulici dává možnost nahlédnout do pěstitelské, výrobní a sběratelské činnosti mnoha oborů lidských zájmů a tím obohacuje náš společenský život našeho města Nového Bydžova. Díky České televizi a jejímu pořadu Receptář získáváme návštěvníky a vystavovatele i z dalekého okolí. Přes řadu složitostí a zbytečných těžkostí na pár dní zapomínáme na vypjatost současné doby a dokazujeme, že český člověk se dokáže kulturně bavit po svém a umí to dobré a lepší nabídnout dalším příznivcům. To bylo!

Současně se obracím na občany našeho města a okolí a vyzývám je ke spolupráci zejména v jejich sběratelském zájmu. Víme, že celá řada našich spoluobčanů vlastní zajímavé sbírky různých předmětů, o kterých skoro nikdo neví. A to je škoda. Přijďte a pochlubte se na veřejnosti, kde získáte řadu nových přátel a obdivovatelů k výměně a vzájemné spolupráci.

Máme zájem o různé předměty sběratelského charakteru, například plechovky od piva a nealko nápojů, nápojové a pivní sklenice různých pivovarů, minilikérové lahvičky, ale i ty velké a zahraniční. Různé etikety, obaly, staré hrnečky našich babiček a všechno možné, co obohacuje náš zájmový život. Uvítáme ke spolupráci i pěstitele zajímavých a vzácných rostlin, květin, zeleniny a ovoce.

Vaše nabídky soustavně přijímá garant naší výstavy HOBBY Jaroslav Bárta, U sokolovny 760, 504 01 Nový Bydžov.

Dovoluji si oslovit i potencionální sponzory. Za vaši finanční i materiálovou pomoc nabízíme reklamní služby na plakátech, letáčcích nebo v dodaném pětiminutovém videoklipu. Zde provedeme nonstop vysílání všech videoklipů po dobu konání naší výstavy ve výstavních prostorách školy. Toto je příležitost hlavně pro výrobní podniky, společnosti a soukromé obchod-

Pokračování na s. 18

Dokončení ze s. 17

níky, protože seznámíme širokou veřejnost s vaším výrobním či obchodním programem. Nezapomeňte na kontakt na obou našich adresách. To bude!

Ještě jednou oslovuji všechny příznivce a zájemce o pěstování kaktusů, sukulentů, citrusů a subtropických rostlin, kteří chtějí zůskat další dobré zkušenosti a řadu nových přátel. Krom praktických rad získáte i možnost studia z naší bohatě zásobené knihovny a diatéky, můžete odebírat specializované časopisy, které nikde nedostanete.

Vítáme především mladší generaci s hlubším zájmem v tomto pěstebním oboru. Vám starším umožníme kontakt v naší zájmové organizaci, která v příštím roce oslaví své pětatřicáté narozeniny. Podíváte se prostřednictvím přednášejících a množstvím diapozitivů na naleziště kaktusů, sukulentů a vůbec do krajin pro nás asi nedosažitelných. To vše je naše nabídka. Využijete jí? To chceme!

Za Klub kaktusářů A. V. Friče
Jindřich Kobr

ABY SE NEZAPOMNĚLO...

Nadace „Divadlo" uspořádala v rámci své kulturní činnosti přednášku o vzniku a historii městského Jiráskova divadla, aby občané, ale hlavně členové nadace, věděli, zač, u koho a hlavně proč mají usilovat o to, aby jedna z našich bývalých reprezentativních budov ve městě se stala opět tím, čím po celých téměř 90 let byla. A protože o této přednášce je zmínka na jiném místě našeho Zpravodaje, toto dnešní povídání o našem Jiráskově divadle je hlavně pro ty, kteří na této přednášce nebyli, ale kteří měli a snad dosud mají naše divadlo rádi. Jak to tedy začalo, jak divadlo žilo a rostlo? Bylo by na místě, aby také bylo řečeno to poslední, to znamená, proč stav (snad přechodný!) je takový, jaký je. To poslední řečeno na tomto místě nebude, protože je zapotřebí v tomto případě více optimismu. Raději jen trochu historie a povídání o budově, která byla dlouhá léta pa-hezčí nejen v Bydžově, ale i na celém kraji.

* * *

Když se tenkrát v parném červenci roku 1905 sešlo 22 mladých divadelních nadšenců a položili základ k trvalému ochotnickému snažení, stalo se jasným, že bude zapotřebí také trvalého stánku, který bude zasvěcen Múze Thalii. A poněvadž město bylo od r. 1904 majitelem hostince „Na kopečku", snažili se mladí ochotníci přimět obecní tatíky k tomu, aby hospodu změnili na kulturní stánek. Nechali vypracovat krásné plány, ale tahanice trvaly velmi dlouho, téměř jeden a půl roku se na radnici radili o tom, kolik na to obecní pokladna dá. Dopadlo to alespoň tak, že konečně sál „Na kopečku" dostal stabilní jeviště, fronta do Klicperovy ulice dostala novou podobu, ošklivé okolí dostalo přijemnější vzhled a tím bylo, dle mínění obecních tatíků, uděláno pro bydžovskou kulturu dost. Ovšem jak vypadalo to stabilní jeviště? Do západní zdi hostince byl proražen otvor, zavěšena opona a tím byla vnitřní úprava hotova. Vše ostatní, tzn. jeviště a celé potřebné zákulisí bylo vestavěno do zdivočelé přilehlé zahrady mezi hostincem a školou. Byla to dřevěná rozsáhlá bouda, do které ze všech stran foukalo, místa málo, ale hrálo se. Nemuselo se po každém představení bourat jeviště na kozách v sále a to byl tenkrát velký pokrok. A tak z radosti nad tím, že se konečně v Bydžově dosáhlo toho, že je trvalé jeviště, naši předchůdci to oslavili 29. října 1907 hrou svého protektora Mistra Aloise Jiráska „Lucerna". Obecenstvo a kritika přijaly tento počin velmi nadšeně.

Obecní tatíci byli spokojeni, že mají pokoj od stálých požadavků na zkulturnění města, a plných 15 let se o budovu „Na kopečku" nestarali. Ale 15 let je dlouhá doba ve vývoji takového zařízení, jako je kulturní stánek v okresním městě. A tak opět z iniciativy ochotnického spolku „Jirásek" došlo v roce 1922 k rozsáhlým debatám a intenzívnímu přesvědčování o nutnosti nevyhovující budovu „Kopečka" (jak se všeobecně tehdy říkalo) opět svěřit odborníkům a z hostince vytvořit budovu výhradně pro kulturní účely, tzn. hlavně pro divadlo. Ale první reakce majitele budovy (města) byla, že nejsou finanční prostředky. Proto opět DJ „Jirásek" vyšla vstříc svému městu a dala na svůj náklad v částce 10.000 Kč vypracovat komplexní plány na rekonstrukci divadla. Pan architekt Liska z Hradce Králové se opravdu vyznamenal a vypro'ektoval divadelní stánek hodný velkoměsta. Ale opět nastalo zdlouhavé jednání. Divadelní jednota chtěla, jestliže město dá garanci na úvěr, vybudovat divadlo na svůj náklad. To město odmítlo a celé jednání se protáhlo až do srpna 1923. Pak konečně došlo k rozhodnutí, že přestavbu podnikne město, ale celé zařízení jeviště, zákulisí a osvětlovacího parku bude financovat divadelní soubor. A tak se práce rozběhly a po roce — v srpnu 1924 — byla zhruba přestavba hotova. Ještě 2 měsíce trvaly dokončovací práce, ale výsledkem bylo dílo, které v té době na českém venkově nemělo obdoby.

Chodili jste dlouhá léta do této budovy a brali jste za samozřejmé jak veškeré pohodlí pro diváky, tak technickou vybavenost jeviště. Ale co vlastně vzniklo při přestavbě hostince na reprezentativní budovu v roce 1924? Tak především — bývalý sál hostince byl celý proměněn na hlediště. Vybudována galerie, lože, prostory k stání, velký foyer se šatnou, pokladnou, bufet a sociální zařízení, za hledištěm pak sklady látek a kostýmů. V hlavní zdi na západní straně byl vybourán otvor pro jeviště a celý prostor mezi hostincem a školou zastavěn jevištními prostorami. Na tehdejší dobu vzniklo největší jeviště na českém venkově a dodnes patří k největším v kraji. V celém hledišti bylo také připraveno teplovzdušné topení, které však bylo brzy nahrazeno ústředním topením. A jak byly vybaveny hrací prostory? Na jevišti byly zřízeny tahy na kulisy, propadlo, výtah z propadliště na jeviště, dvoubarevný kruhový horizont, prostor pro orchestr, šatny pro herce. Na náklady spolku opět pro nedostatek obecních prostředků bylo vybaveno celé jeviště včetně nákladného moderního osvětlení. Zde je zapotřebí konstatovat, že celé toto osvětlení instalovala bydžovská firma František Langr k plné spokojenosti a že fungovalo až do příští přestavby v roce 1960.

Protože to byla pro bydžovské divadelníky velká sláva, řádně se také připravili na zahajovací představení nově otevřeného krásného areálu bydžovského divadla a nastudovali k této příležitosti hru našeho klasika J. K. Tyla „Strakonický dudák". Celkem čtyřikrát se naplnilo bydžovské divadlo až po střechu. V režii Aloise Janaty se představil celý soubor, zvláštní scénickou hudbu k této příležitosti složil bydžovský kantor Oldřich Říha, známý už tehdy jako dirigent „Lubora" a schopný skladatel. Scénu pro toto představení zhotovil bydžovský malíř Josef Knížek. A poněvadž se všem návštěvníkům v novém divadle líbilo, na 28. října jsme jim přidali ještě výpravnou pohádkovou hru Aloise Jiráska „Pan Johanes", celkem dvakrát. Tak bylo zasvěceno krásné bydžovské divadlo.

Protože by pro nedostatek prostředků v r. 1924 nebylo divadlo dostavěno, pamatovalo se na to, že vždycky později potom při jakékoliv úpravě v divadle bylo postupováno v souladu s původním projektem z r. 1922, aby se tak nevyhazovaly finanční prostředky a nemuselo se v budoucnu něco opět bourat. A tak se postupně v r. 1931 vybudovala za značně finanční účasti „Jiráska" šikmá podlaha v hledišti, která tak dovršila v hledišti pohodlí pro diváky. Sloužila bez jediné závady plných 50 roků. Dále byl rozšířen prostor pro orchestr pod celé jeviště a bylo tak umožněno zvát do Bydžova velká hudební operní tělesa. A dost z vás jistě pamatuje,

že k nám dojížděla pravidelně každým rokem opera „Studio" z Prahy a Bydžovákům bylo dopřáno vidět bez návštěvy Prahy opery „Prodaná nevěsta", „Hubička", „Rusalka" a další.

V roce 1932 se doplnil osvětlovací park o další nové světelné zdroje a novou osvětlovací techniku. Do foyeru bylo zavedeno nové rozhlasové zařízení spojené se zákulisím. V zákulisí i v budově byla provedena ještě celá řada větších či menších úprav a to vždy buď zcela, nebo z valné části z finančních prostředků divadelního souboru.

Po 35 letech jsme zjistili, že divadlo potřebuje nutně opět novou generálku, zastaralo technicky i provozně, a tak jsme se starali o to, jak sehnat finanční prostředky a možnost přivést divadlo do krásy. Podařilo se to těsně před zrušením okresu, kdy jsme plně využili možnosti v rámci akce Z svůj plán uskutečnit. Byla to od roku 1924 největší akce v divadelní historii našeho města.

Bohatý provoz v divadelní budově ji samozřejmě poznamenal také jako takovou. Řada zařízení se opotřebovala, stále se zvyšující provoz v divadle vyžadoval více prostoru hlavně v zákulisí, šatny, dílny, zkušebny, technická zařízení — to všechno již volalo po obnově. A tak se hrstka nadšenců pustila do gigantické práce. Za přispění ochotných a obětavých lidí z řad členů divadelního souboru, některých odborníků a několika řemeslníků se začalo v červnu roku 1960 přebudovávat celé divadlo. Byla provedena generální oprava osvětlovacího zařízení jak v prostorách pro diváky, tak hlavně na jevišti. Byly vybudovány nové velké šatny s celým komfortem, nová dílna na výrobu kulis, skladiště kulis, klubovna, která byla zároveň zkušebnou, byla zrušena místa k stání a zřízena tam akustická stěna, která velmi pomohla slyšitelnosti v hledišti, bylo zdokonaleno topení na jevišti i v zákulisí, ve foyeru byla položena bezhlučná korková podlaha a celé prostory pro diváky vylepšeny. Prostory v zákulisí byly rozšířeny, po celé budově zavedeno rozhlasové zařízení, jednotný čas, obslužný pult pro inspicienta, který byl spojen s celým zákulisím. Kabina osvětlovače byla přebudována tak, aby bylo dobře vidět na celé jeviště, v kabině vybudován velký mixážní pult. Ze zákulisí byl také proražen vchod na předscénu, provedeno vybavení jeviště novou oponou a novými závěsy ve třech barvách, celá budova byla vymalována, do hlediště položena nová bezhlučná podlahová krytina. Všude byla zavěšena nová osvětlovací tělesa. Když se pak po 11 měsících usilovné práce divadlo opět otevřelo, bylo nejkrásnějším stánkem Thalie v celém širokém okolí. Po několika letech ještě zkrásnělo namontováním nových pohodlných křesel, takže o našeho diváka bylo plně v tomto stánku postaráno.

Navíc ve vedlejší budově byl zřízen byt pro domovníka a prostory pro kulturní středisko, protože jsme předpokládali, že tak drahé zařízení musí někdo hlídat a že by bylo dobré, kdyby veškeré divadelní dění ve městě bylo řízeno právě z této budovy. Na uskutečnění těchto snah jsme už vliv neměli. Místo správce budovy se nám podařilo obsadit, o budovu bylo bezvadně pečováno, každým dnem domovník prohlédl celou budovu a sebemenší závadu ihned odstranil. Pak se přestěhoval, byt byl přestavěn pro jiné účely a kulturní středisko se tam nikdy nedostalo.

Tak vidíte, to je historie jen jedné budovy v našem městě. Možná, že by se takových historií našlo ještě několik, ale jistě ne tak bohatých, pohnutých a nedořešených.

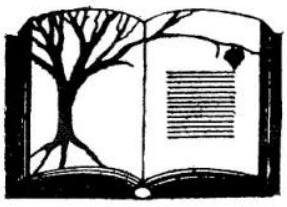
Chodíme kolem budovy, která kdysi byla pýchou města, a třeba v duchu se ptáme, kdy a jak bude tento opravdu žhavý problém vyřešen. My všichni, kteří jsme tam trávili celá desetiletí, věříme, že problém vyřešen bude, alespoň se to tak rýsuje. Vedení „Nadace Divadlo" alespoň začalo dobře. Potřebuje jen podporu občanů, protože to nebude práce malá a těch několik jednotlivců, které lze spočítat doslova na prstech jedné ruky, ti to sami dohromady nedají. Chceme-li opět chodit do nejhezčího divadla v kraji, musíme pro to také něco udělat. Bude nás na to dost? Do dvou let by měla stará část budovy být dána do provozu. Tak si to tam při prvé kulturní akci povíme.

Z. S.

MĚSTSKÁ KNIHOVNA

Vybíráme pro Vás knížky pro vánoční pohodu:

17 922
HERCÍKOVÁ, Iva: **Klára, holub růžový**
Hrdinkou nového románu Ivy Hercíkové je Češka provdaná za Američana, žije na malém městě v americkém státě Connecticut a nic jí nechybí. Kromě lásky . . .

17 923
FOLLET, Ken: **Oko jehly**
Napínavý špionážní román.

17 919
STEEL, Danielle: **Cesta domů**
Milostný román ze současnosti.

17 899
KOHOUT, Pavel: **Konec velkých prázdnin**
Román z emigrantského prostředí.

17 903
BUKOWSKI, Charles: **Poštovní úřad**
Současný román z prostředí poštovního úřadu.

17 938
WALLACE, Edgar: **Vyzáblý dědic**
Detektivní román.

17 936
ANDREWS, Virginia: **Perla v mlze**
Rodinný příběh o bolesti, vášni a usmíření.

17 933
JAVOŘICKÁ, Vlasta: **Ta čtvrtá**
Milostný příběh.

17 932
PALMER, Michall: **Recept na přežití**
Detektivní příběh z lékařského prostředí.

N 15 670
VASILJEVOVÁ, Larisa: **Ženy z Kremlu**

Pro děti a mládež:

M 7294
BLOBEL, Brigitte: **Ta nová, brácha a já**
Dívčí milostný román.

M 7293
RICHTROVÁ, Dana: **Lyžařský zájezd**
Dívčí román o milostných dobrodružstvích studentek jedné průmyslovky na týdenním zájezdu na hory.

M 7292
LANCZOVÁ, Lenka: **Past na kočku**
Současný příběh studentky pedagogické školy.

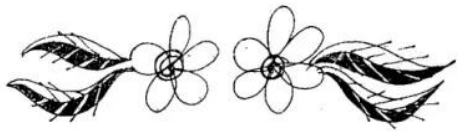

M 7277
KREJČÍ, Václav Upír: **Smíšek ze Smíchova**

MN 7281
Obrázky z přírody

MN 7299
Ilustrovaná encyklopedie. Svět přírody

MÍSTNÍ VÝROČÍ V ROCE 1997

1. 1. 1882	— slavnostně vysvěcen nový hřbitov za městem	— 115 let
15. 1. 1887	— vyšlo 1. číslo I. ročníku Bydžovských listů	— 110 let
29. 1. 1517	— Vilém z Pernštejna Novému Bydžovu potvrdil a rozmnožil výsady	— 480 let
15. 4. 1947	— ve městě zemřel známý malíř a ilustrátor Stanislav Hudeček	— 50 let
3. 5. 1697	— položeny základy k mariánské soše na náměstí	— 300 let
14. 5. 1917	— v Brně zemřel novobydžovský rodák František Pečinka, malíř a básník	— 80 let
8. 6. 1827	— ve městě se narodil Alois Gallat, humoristický spisovatel a publicista	— 170 let
10. 6. 1942	— první transport 76 Židů z našeho města	— 55 let
3. 7. 1942	— za heydrichiády zastřelen na Zámečku u Pardubic JUDr. Karel Engler, pantáta studentské remendy v roce 1934	— 55 let
21. 7. 1497	— král Vladislav Jagellovský udělil městu druhý výroční trh (jarmark) po osm dnů od pondělí po sv. Duchu (po sedmé neděli po Velikonocích)	— 500 let
24. 7. 1897	— v Hlušicích se narodil Zdeněk Dvořák, sochař a medailér	— 100 let
31. 7. 1927	— slavnost položení základního kamene ke stavbě sokolovny	— 70 let
6. 8. 1932	— při projížďce po Labi u Sadské utonul skřivanský rodák PhDr. Václav Vojtěch, účastník Byrdovy antarktické expedice	— 65 let
9.—12. 8. 1957	— hlavní dny poslední studentské merendy	— 40 let
16. 9. 1612	— v Praze zemřel novobydžovský rodák Marek Bydžovský z Florentina, několikanásobný rektor pražské univerzity, matematik, astronom a historik	— 385 let
30. 9. 1927	— vyšlo 1. číslo nového místního časopisu Týden	— 70 let
4. 10. 1857	— ustavující schůze zpěváckého spolku, který v roce 1862 přijal název Lubor	— 140 let
6. 10. 1817	— v noci vypukl oheň na Hradeckém předměstí — celkem shořelo 123 domů, 18 stodol, báň kostelní věže, fara, škola a špitál	— 180 let
1. 11. 1927	— na městském hřbitově otevřen urnový háj	— 70 let
4. 11. 1897	— ve městě se narodil PhDr. Benjamin Jedlička, literární historik a kritik, překladatel a prozaik	— 100 let
18. 11. 1567	— po smrti Jindřicha a Heníka Šťastných z Valdštejna připadlo bydžovské panství jako odúmrť králi Maxmiliánovi	— 430 let
20. 11. 1932	— v Potštejně zemřel novobydžovský rodák Karel B. Mádl, významný umělecký kritik a historik	— 65 let
22. 11. 1847	— ve městě byla slavnostně otevřena hlavní škola	— 150 let
13. 12. 1822	— ve městě se narodil Josef Eduard Proche, jeden ze zakladatelů českého ovocnářství	— 175 let
14. 12. 1407	— Čeněk z Vartemberka vydal privilegium, které novobydžovským měšťanům zaručovalo práva měst královských, jmenovitě Hradce Králové	— 590 let
12. 1837	— ve městě byl znovu zřízen poštovní úřad	— 160 let
1897	— byla založena městská veřejná lidová knihovna	— 100 let

Jak jsme volili do senátu?

I. kolo:

NOVÝ BYDŽOV
(účast 29,02 %)

1. Jiří Vlček (ODS)	695 hlasů	43,4 %
2. Frant. Čáslavský (ČSSD)	337	21,1
3. Karel Barták (ODA)	282	17,6
4. Jiří Frajdl (KSČM)	193	12,1
5. Augustin Čermák (nez.)	52	3,3
6. Josef Fiedler (hnutí Nez.)	41	2,6

Volební obvod 45 - Hradec Králové - celkem
(účast 40,15 %)

1. Jiří Vlček (ODS)	16 464 hlasů	38,85 %
2. Karel Barták (ODA)	9 028	21,31
3. Fr. Čáslavský (ČSSD)	7 452	17,59
4. Jiří Frajdl (KSČM)	6 163	14,54
5. Augustin Čermák (nez.)	2 453	5,79
6. Josef Fiedler (hnutí Nez.)	815	1,92

II. kolo:

NOVÝ BYDŽOV
(účast 21,90 %)

1. Jiří Vlček (ODS)	651 hlasů	53,9 %
2. Karel Barták (ODA)	559	46,1

Volební obvod 45 - Hradec Králové - celkem
(účast 30,98 %)

1. Karel Barták (ODA)	17 178 hlasů	50,48 %
2. Jiří Vlček (ODS)	16 850 hlasů	49,52 %

Senátorem za volební obvod 45 - Hradec Králové byl zvolen doc. MUDr. Karel Barták, CSc.

Poděkování

sponzorům, kteří svými dary pomohli zpříjemnit prostředí dětem z Mateřské školy v Palackého ulici.

Jsou to:

Ing. Petr Pluhař - Smíšené zboží Astra
Antonín Šorm
Luboš Turek - Jízdní kola
Kovárna Výprachtický
Pracovní oděvy Lelek
Potraviny U Mádlů
Zahradnické potřeby Haták
Lego Zezulová
Prádelna Čabla, Drábková
Pohřebnictví Vašata
Opravna obuvi Žibrun
Žáková Batole

firmy:

Chlad Kosičky
Filup-elektro, Josef Fišera, Bydžovská Lhotka
Břemus, Na staré Cidlině
Prokeš v.o.s.
Sluka s.r.o.

B.

ČS-Živnostenská pojišťovna,
pracoviště U Koruny 73,
Hradec Králové
děkuje svým klientům za důvěru
a přeje jim i všem čtenářům
hezký zbytek roku
a vše nejlepší do roku 1997.

Zajímavosti

MERENDY V LETECH 1921 A 1928.

Studentská merenda v roce 1921 byla uspořádána po šestadvacetileté přestávce. Tentokrát se na jejích přípravách vedle studentů podílel i divadelní ochotnický spolek Jirásek a zpěvácký spolek Lubor - Ludiše. Merenda pořádaná na počest 70. narozenin spisovatele Aloise Jiráska vrcholila hlavním programem v srpnových dnech. 7. srpna sehráli ochotníci v sále na Kopečku Jiráskovo drama Otec a 13. srpna se tu konala hudební akademie s přednáškou prof. Fr. Sekaniny o díle A. Jiráska. Dalšího dne za velmi nepříznivého počasí koncertovali na náměstí členové pěvecké a hudební župy. Merenda vyvrcholila v pondělí 15. srpna. Po dopoledním sjezdu bývalých žáků a profesorů gymnázia byl odpoledne uspořádán mohutný průvod městem s řadou alegorických vozů, znázorňujících hlavní kapitoly dějin českého studentstva. 18. srpna následoval výlet do Smidar spojený se závody o největšího jedlíka švestkových knedlíků. Merenda byla ukončena 20. srpna velkým plesem.

Další merenda v roce 1928 byla pořádána k 10. výročí vzniku republiky. Na rozdíl od minulé merendy se na ni podíleli jen studenti. Hlavní merendní dny se opět odbývaly o pouti a posvícení. V neděli 12. srpna dopoledne se konal sjezd profesorů a bývalých žáků gymnázia a odpoledne průvod městem, zakončený na náměstí slavnostními projevy. Tehdy byly také zatlučeny první hřeby do nového studentského praporu, slavnostně rozvinutého 15. července v zasedací síni radnice. Po skončení slavnosti na náměstí pokračovala merenda taneční zábavou a atrakcemi v Bromovského zahradě a večer tancem v Jiráskově divadle. V pondělí 13. srpna byl pak na radnici starý studentský prapor předán správci muzea do trvalé úschovy. Odpoledne uspořádali studenti výlet na Venturku a potom na počest bývalých studentů přátelský večer v hostinci U anděla. 15. srpna se studenti sešli ve Skřivanech na tradičních závodech o „krále" švestkových knedlíků. Merendu ukončil 19. srpna ples v Jiráskově divadle.

HLAVNÍ POŠTOVNÍ A OBCHODNÍ SILNICE V BYDŽOVSKÉM KRAJI V ROCE 1835

1. KRÁLOVÉHRADECKÁ SILNICE šla z Prahy do Hradce Králové a odtud dále na Moravu a do Slezska a procházela Sadskou, Poděbrady a Chlumcem nad Cidlinou, kde byly poštovní stanice.
2. SLEZSKÁ SILNICE z Prahy přes Mladou Boleslav šla přes Jičín, Novou Paku a Olešnici, kde byly poštovní stanice, a pokračovala potom přes Trutnov do Slezska.
3. SPOJOVACÍ SILNICE mezi JIČÍNEM a HRADCEM KRÁLOVÉ byla současně pokračováním hlavní silnice jdoucí z Děčína nad Labem Čechami na Moravu a do Slezska. Procházela Hořicemi, kde byla poštovní stanice.
4. SPOJOVACÍ SILNICE mezi JIČÍNEM, PODĚBRADY a KOLÍNEM, kde se stýkala s hlavní vídeňskou silnicí, šla přes Jičíněves a Kopidlno.
5. SPOJOVACÍ SILNICE mezi KOLÍNEM a MLADOU BOLESLAVÍ vedla od vídeňské silnice západní částí panství Poděbrady do NYMBURKA.
6. POSTRANNÍ SILNICE ke spojení horských měst Jilemnice a Vrchlabí s pražskou a se slezskou silnicí.

PRODEJ

nových spolehlivých vozů osobních i užitkových zn.

MAZDA

Vám zajistí obchodní zástupce přímo u Vás!

Výhodné podmínky včetně leasingu.

Záruka 3 roky na vůz.

Nová MAZDA 121 od 279.900 Kč

Pavel TALPA stačí zavolat – **0601/245 729** nebo **0448/22 193** i večer.

POVEDU ÚČETNICTVÍ
PODVOJNÉ I JEDNODUCHÉ
tel. 0435/687115 (15–21 hod.)

HLOUBKOVÉ ČIŠTĚNÍ KOBERCŮ A ČALOUNĚNÍ
PO CELÝ ROK

PAVEL PLOC
Havlíčkova 64
Nový Bydžov
IČO: 627 05 440
tel.: 0448/22 212

JIŘÍ KUBA
Husova 1166
Nový Bydžov
IČO: 627 05 571
tel.: 0448/521 280

PROFIVIDEO SVĚTLANA - půjčovna videokamer

Zapůjčení videokamery na 24 hodin: 270,– Kč velká kamera
170,– Kč malá kamera

– možnost půjčení doplňků - stativ, přídavná světla, adaptér aj.
– manipulace snadná po zaškolení, zvládne i začátečník.

Dále nabízíme:
1 hodinu prof. natáčení – svatby, promoce, koupání miminek, první krůčky, křtiny, narozeniny, taneční, vítání občánků, domácí slavnosti, dětské dovádění, karneval, pouť, různé akce, pohřby **za pouhých 160,– Kč nebo půl hodiny za 80,– Kč.**

Objednávky na adrese: **SVĚTLANA FORŠTOVÁ**
Nový Bydžov, Deylova 1821 (u mlékárny)
Telefon 0448/23952

PO–NE 8–10 – 19–21, nebo dle dohody

PO–ÚT–ST – 7,5% sleva na zapůjčení kamery.

HLEDÁME
pro svého zaměstnance

DŮM
v Novém Bydžově

K PRONÁJMU
S
PŘÍPADNÝM ODKUPEM

První factoringová a forfeitingová společnost, s.r.o.

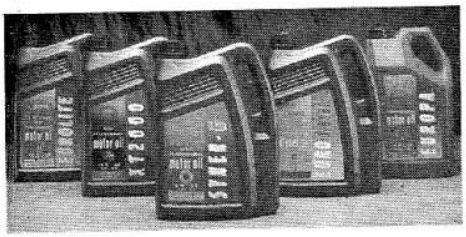
0602 - 412 720

Comma® Trading

Horská 439, 543 02 VRCHLABÍ

Tel. / Fax: 0438 / 211 41 · IČO: 11119659 · DIČ: 270 - 490921100

COMMA - anglická firma záruka spolehlivosti
COMMA - kompletní vybavení pro provoz a péči o vozidla ve světě motorových dopravních prostředků
COMMA - přijatelné cenové relace za vysokou kvalitu
COMMA - motorové, převodové, hydraulické oleje, autokosmetika, brzdové kapaliny, nemrznoucí směsi, aditiva, hygienické prostředky
COMMA - v prodeji čerpací stanice TOROL Nový Bydžov-Zábědov
čerpací stanice VPK Smidary
COMMA Trading - dovozce do ČR

PŘIJME DO TRVALÉHO PRACOVNÍHO POMĚRU PRACOVNÍKY OBCHODNÍ SLUŽBY PRO TATO MĚSTA:

NOVÝ BYDŽOV
CHLUMEC NAD CIDLINOU
HRADEC KRÁLOVÉ

POŽADAVKY:
- vzdělání VŠ nebo ÚSO
- řidičský průkaz
- vlastní mot. vozidlo
- nástup možný ihned

Písemné nabídky se stručným životopisem zasílejte na adresu:
ČESKÁ KOOPERATIVA, družstevní pojišťovna a. s.
Sukova třída 1556, 530 02 Pardubice
Informace na tel. 040/517 840 pí Petriláková.

Dále klientům nabízíme:
DOMINO
NOVÝ SMĚR V HAVARIJNÍM POJIŠTĚNÍ.
POJIŠTĚNÍ LÉČEBNÝCH VÝLOH V ZAHRANIČÍ
20,- Kč osoba a den.

Informace o všech produktech Vám poskytnou kanceláře:

CHLUMEC NAD CIDLINOU
Klicperovo nám. 62/I
tel. 0448/926220

HRADEC KRÁLOVÉ
S. K. Neumanna 1257 **tel. 049/36634**
Čelakovského 503 **tel. 049/24385**

ČESKÁ KOOPERATIVA
DRUŽSTEVNÍ POJIŠŤOVNA A.S.

STROJOBAL
HRADEC KRÁLOVÉ, a. s.
výrobní závod
SKŘIVANY
Tovární 67 503 52 Skřivany

PŘIJME do třísměnného provozu tiskařsko-lakovacího závodu pracovníky do těchto profesí:

ŘIDIČ VYSOKOZDVIŽNÉHO VOZÍKU
požadované vzdělání: základní
řidičský průkaz VZV vítán
(není podmínkou)

PŘÍPRAVÁŘ
požadované vzdělání: vyučení
chemického nebo technického směru
možnost zaučení

PRACOVNÍK NA VYKLADAČI
požadované vzdělání: základní

PRACOVNÍK ODDĚLENÍ JAKOSTI - KVALITÁŘ
požadované vzdělání: SPŠ, vyučení
technického směru

ELEKTROMECHANIK - opravy elektro i mechanických součástí
požadované vzdělání: vyučení
se zaměřením elektro

NÁSTUP MOŽNÝ IHNED
PLAT DOHODOU, SMĚN. PŘÍPLATKY

Informace podá:
p. Futerová - personální odd. osobně nebo na tel. čísle 0448/520313 kl. 258

PORKY, spol. s r. o.
sklad náhradních dílů **503 57 STARÝ BYDŽOV**

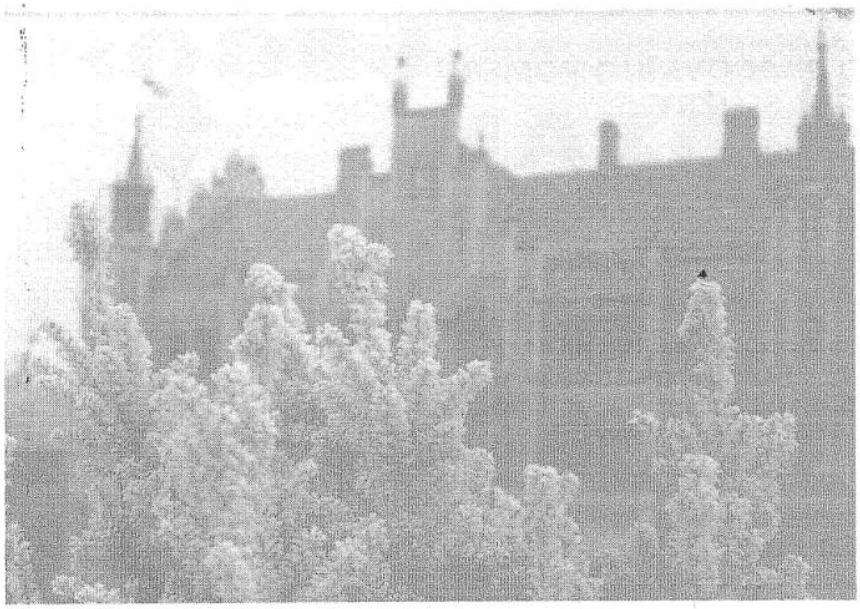
Nabízíme a zajišťujeme tyto služby:

- autodopravu
  - **Š 1203 - mikrobus**
  - **Š 1203 - valník**
  - **AVIA 20 - valník**
  - **AVIA 30 - valník**
  - **UN - 053 (HON) - nakladač, zemní práce**
  - **LIAZ - přepravník volně ložených šrotů a směsí**
- prodej
  - **náhradních dílů** (na zemědělské stroje, nákladní auta, traktory UŘ I, UŘ II)
  - **zemědělské techniky - STS Olbramovice**
  - **zboží mototechny**
  - **pneumatik** (všech druhů)
  - **akumulátorů**
  - **ochranných pomůcek a nářadí**
  - **mycích, čistících a dezinfekčních prostředků**
  - **elektroinstalačního materiálu**

Možnost dodávek náhradních dílů i pneumatik na místo určení.

- **zajišťujeme - šrotování a výrobu jednoduchých krmných směsí** pro skot v pytlích i volně (vlastní obilí).

INFORMACE:
Kancelář: 7.00 – 15.30 hodin ☎ 0448 - 22534
Privat: ☎ 0448 - 23069 + záznamník
p. Václavík Miroslav, p. Soukup Petr

PŘÍJEMNÉ A KLIDNÉ VÁNOCE
A HODNĚ ZDRAVÍ A ÚSPĚCHŮ
V NOVÉM ROCE PŘEJE VŠEM
ČTENÁŘŮM NOVOBYDŽOVSKÉHO
ZPRAVODAJE

REDAKCE

Naší matriky

NAROZENÍ

16. 9. **David Bajza,**
Nový Bydžov, Al. Gallata 36

8. 10. **Adriena Hůlková,**
Nový Bydžov, č. Chudonice, Revoluční 196

16. 10. **Sabina Barvířová,**
Nový Bydžov, Na Šarlejích 96

30. 10. **Lucie Kočová,**
Nový Bydžov, U plovárny 1412

3. 11. **Petr Vamberský,**
Nový Bydžov, Julia Fučíka 898

3. 11. **Zbyněk Kout,**
Nový Bydžov, Revoluční 774

8. 11. **Martin Šolín,**
Nový Bydžov, Komenského 26

14. 11. **Patrik Říha,**
Nový Bydžov, J. Skořepy 1882

14. 11. **Andrea Matějcová,**
Nový Bydžov, Za drahou 1917

15. 11. **Natálie Plchová,**
N. Bydžov, Na Švarcavě 1258

SŇATKY

14. 9. **Petr Jágl,**
Nový Bydžov, Luční 770
Helena Šálková,
Turnov, Máchova 1212

21. 9. **Zdeněk Strnad,**
Nový Bydžov, Al. Jiráska 584
Vendula Vosáhlová,
Nový Bydžov, Klempířská 1474

21. 9. **Jiří Frýda,**
Boharyně 9
Lenka Holá,
N. Bydžov, J. Jungmanna 1737

27. 9. **Roman Čáslavský,**
Nový Bydžov, Julia Fučíka 911
Iveta Jonáková,
Nový Bydžov, U plovárny 1423

19. 10. **Richard Antoš,**
Nový Bydžov, Dr. M. Tyrše 160
Sylvie Marková,
Rtyně v P., Za lékárnou 637

8. 11. **Robert Palátka,**
Sedlčany, U háječku 709
Šárka Prokešová,
Nový Bydžov, Dr. J. Ezopa 1688

9. 11. **Zdeněk Česák,**
Nový Bydžov, č. Chudonice, Brigádníků 207
Věra Němcová,
Nový Bydžov, B. Smetany 1210

9. 11. **Jaroslav Tichý,**
Nový Bydžov, Dukelská 1162
Jana Jáglová,
Nový Bydžov, Luční 770

23. 11. **Martin Kloz,**
N. Bydžov, č. Stará Skřeněř 57
Michaela Šindelářová,
Starý Bydžov 66

30. 11. **Štefan Pápay,**
Jablonec n. N., Vrkoslavická 13
Anna Baránková,
Nový Bydžov, Julia Fučíka 889

ZLATÉ SVATBY

19. 10. **JAROSLAV A LIBUŠE BUBNOVI,**
Nový Bydžov, Lidická 848

26. 10. **VÁCLAV A VĚRA MATYSOVI,**
Nový Bydžov, Husova 1171

9. 11. **VÁCLAV A MARIE HRUBÝCH,**
Nový Bydžov, Osecká 668

ÚMRTÍ

1. 9. **Ludmila Schustrová,** 87 let
Nový Bydžov, Na valech 30

15. 9. **Anna Skalická,** 94 let
Nový Bydžov, Julia Fučíka 853

19. 9. **František Větrovský,** 46 let
Nový Bydžov, Jablonského 523

23. 9. **Luboš Hátle,** 27 let
Nový Bydžov, U plovárny 1416

24. 9. **Josef Hlaváček,** 84 let
Nový Bydžov, Havlíčkova 91

29. 9. **Anna Gombošová,** 67 let
Nový Bydžov, Al. Jiráska 587

29. 9. **Josef Čapek,** 76 let
Nový Bydžov, Julia Fučíka 853

30. 9. **MUDr. František Hradecký,** 77 let
N. Bydžov, Havlíčkova 90

1. 10. **Božena Prášilová,** 58 let
Nový Bydžov, Revoluční 283

5. 10. **Marie Kulichová,** 75 let
N. Bydžov, Dr. K. Englera 188

14. 10. **František Hruška,** 77 let
Nový Bydžov, Smetanova 1508

19. 10. **Milan Běhal,** 65 let
Nový Bydžov, U plovárny 1415

24. 10. **Josef Halamka,** 84 let
Nový Bydžov, Osecká 736

31. 10. **Růžena Cellerová,** 84 let
N. Bydžov, I. Herrmanna 332

16. 11. **Antonín Matějec,** 64 let
Nový Bydžov, Lidická 847

23. 11. **Bohumil Sixta,** 70 let
Nový Bydžov, č. Chudonice, Revoluční

27. 11. **Zdeňka Soukupová,** 89 let
Nový Bydžov, Lidická 824

NOVOBYDŽOVSKÝ ZPRAVODAJ
Vydává Městský úřad v Novém Bydžově pravidelně jednou za dva měsíce. Odpovědný redaktor Jaroslav Prokop.
Adresa redakce: Městský úřad, 504 01 Nový Bydžov, tel. **520 310**
Povoleno OK ONV v Hradci Králové pod čj. 2/88. Tiskne V. & A. Janata, s.r.o., Nový Bydžov. Náklad 1000 výtisků. Mimobydžovským zájemcům zasíláme časopis poštou.
Cena dvojčísla 12 Kč.
Uzávěrka příštího čísla 7. 2. 1997